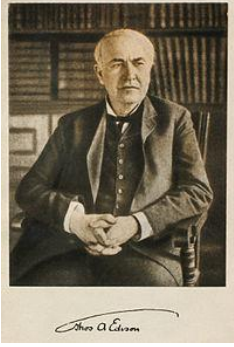

01. தோமஸ் அல்வா எடிசன்

தோமஸ் அல்வா எடிசன் அமெரிக்காவின் ஒஹியோவில் உள்ள மீலான் எனும் ஊரில் 1847 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 11ம் திகதி சாமுவேல் ஒக்டென் எடிசன், நேன்சி மேத்தீவ்ஸ் தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவருக்கு ஆறு சகோதரர்கள் இவர்தான் கடைசிப்பிள்ளை இவரது தந்தை சாதாரண மர வியபாரியாகவும், பின்னர் மிஸ்சிகன் போர்ட்ஹூரனில் கலங்கரை விளக்கக் காப்பாளராகவும், பின் கிராடியட் கோட்டை ராணுவத்தளத்தில் தச்சராகவும் பணியாற்றினார். இவரது தாயார் ஒரு ஆசிரியை.

தோமஸ்சிற்கு சிறுவயதிலேயே காது கேட்கும் திறன் பாதித்திருந்தது. இது பிற்காலத்தில் அவரது பழக்கவழக்கங்களில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. எனினும் அநேக புதிய கண்டுபிடிப்புக்களுக்கும் இதுவும் காரணமாய் அமைந்தது. தோமஸ்ஸிற்கு சிறுவயதில் ஏற்பட்ட காய்ச்சல் ஒன்றின் காரணமாக இவர் எட்டு வயதிலேயே போர் ஹீரின் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார். சிறுவயதிலே துடினம் மிக்கவராய் விளங்கிய இவரது செயற்பாடுகள் பள்ளிப்படிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டது. எனினும் இவரது தாயார் ஓர் பள்ளி ஆசிரியை என்பதால் வீட்டில் வைத்து தாமே அவருக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தார். இவரது தந்தையார் படித்தல், எழுதுதல் மற்றும் எண் கணிதம் என்பவற்றோடு பைபிளையும் பழங்கதைகளையும் படிக்க ஊக்கப்படுத்தினார். தோமஸ் 11 வயதாக இருக்கும் போது நூலகம் சென்று தனக்கு வேண்டிய நூல்களைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கற்கும் திறனைப் பெற்றுள்ளார்.

தோமஸ் ரிச்சர்டு பார்க்கர் எழுதிய இயற்கை சோதனைத் தத்துவம், தாமஸ்பைன் எழுதிய ஆக்க நூல்கள், ஐசாக் நியூட்டனது கோட்பாடு போன்ற நூல்களோடு மைக்கல் பரடேயின் செய்தித்தாளில் இருந்து “மின் சக்தியின் பயிற்சி ஆராய்ச்சிகள்” என்பவற்றை ஆழமாகக் கற்றார். இவை இவரது வாழ்க்கையில் வெற்றிக்கு காரணமாய் அமைந்தன எனலாம்.

தோமஸிற்கு 1860இல் ரயில் நிலையம் ஒன்றில் தந்தி இயக்கும் வேலைகிடைத்தது. பின்னர் வெசுடன் யூனியன் அலுவலகத்தில் வேலை பார்க்கும் போது இடை நேரங்களில் தனது ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொள்வார். ஒருமுறை இவர் தனது ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டிருந்த போது காரீய அமில கலனில் இருந்த கந்தக அமிலம் வெளியில் கொட்டி முதலாளி இருந்த அறையினுள் பாய்ந்தது. இதனால் இவரது வேலை பறிபோனது. பின்னர் ரயில் நிலையத்தில் மிட்டாய் சிற்றுண்டி விற்கும் வேலையும் பார்த்தார். 1862இல் ரயில் வண்டியின் ஒரு பெட்டியை அச்சகமாக்கி “த விக்லி எரால்டு” எனும் வாரப்பத்திரிகையினை அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

தோமஸ் தன் வாழ் நாட்களை முழு நேரக்கண்டுபிடிப்பிற்காய் பயன்படுத்தும் பொருட்டு நியூ செர்சியிலுள்ள நெவார்க் சென்றார். அங்கு மென்லோ பூங்கா என்னும் இடத்தில் தனது ஆய்வகத்தை அமைத்தார். தோமஸின் காலத்தில் வீதிக் கம்பங்களில் வாயு விளக்குகளே பயன்படுத்தப்பட்டன. இவற்றுக்குப் பதிலாக மின்குமிழ்கள் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆசை

தோமஸ்ஸிற்கு ஏற்பட்டது. இதன் பயனாக மின்குமிழ்களை கண்டுபிடிக்க ஆர்வம் கொண்டார். இம் முயற்சிக்க J.R மார்கன் குழுவினர் (இக் குழுவினரே பின் நாளில் எடிசன்மின்சார விளக்கு கம்பனியை தொடக்கினர்) 30000டொலரினை முற்பணமாக வழங்கி உதவினர். 1878 இல் அறிவியல் பட்டதாரியான ஃபிரான்சிஸ் அப்டன் என்பவர் தோமஸின் ஆய்வு குழுவில் சேர்ந்தார். இவர் ஊடாக கணித, பௌதீக அறிவியல் நுண்க்கங்களை தோமஸ் பெற்றுக் கொண்டார். இந்நிலையில் தோமஸின் மின்குமிழ் கண்டு பிடிக்கும் கனவு நனவாக ஒளிர்ந்தது. இவர் மின்குமிழ் மட்டுமன்றி இயங்குபடம், மின்தந்தி, துணிநாடா, இரட்டைத் தந்தி, அழைப்புச் சாதனம், எடிசன் உலகப் பதிப்பி, தானியங்கி தந்தி, மின்சாரப் பேனா, பிரதி எடுப்பி, கிராம போன், ஒலிவ ரைவி, நுண்ணுணர் மானி, மின்சார மோட்டார், ரயில்வே சமிக்கைத் தொகுதி, மின் அணுத்துகள் என 1000க்கு மேற்பட்ட கண்டுபிடிப்புக்களை கண்டுபிடித்தார். 10 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை ஒரு சிறிய கண்டுபிடிப்பு, 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை ஒரு மகத்தான கண்டுபிடிப்பு என இவரது கண்டுபிடிப்புக்களின் பட்டியல் நீண்டது. ஒரு கண்டுபிடிப்பு வெற்றி அளித்ததும் அவர் அடுத்த கண்டுபிடிப்பு பற்றிய ஆராச்சியில் ஈடுபட்டு விடுவார். ஒருமுறை அவரது கண்டுபிடிப்பு பற்றி பத்திரிகையாளர்கள் கருத்துக் கேட்ட போது அவர் புன்னகையுடன் நேற்றைய கண்டுபிடிப்பை பற்றி பேசி நான் இன்றைய நேரத்தை வீணடிக்க விரும்பவில்லை என்று கூறினார்.

1914 இல் இவரது சோதனை கூடத்தில் மிகப்பெரிய தீ விபத்து ஏற்பட்டு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. அப்போது தோமஸ் தனது நண்பர்களைப் பார்த்துக் கூறினார் “தீ எவ்வளவு அழகாக எரிகிறது பாருங்கள் இரசாயன பொருட்களை தவறான விகிதத்தில் கலந்து விட்டதால் ஏற்பட்ட விளைவினை கற்று கொடுத்த இந்த தோல்வியினை 67 வயதில் படிப்பினையாக அறிந்தேன்” என்றார்.

தோமஸ்ஸிற்கு மேரி ஸ்டீல் வெல், மினாமில்லர் என இரு மனைவிகளும், ஆறு பிள்ளைகளும் இருந்தனர். தோமஸ் 1931 அக்டோபர் 18 இல் அமெரிக்காவின் நியூஜெர்சியின் வெஸ்ட் ஆரஞ்சு நகரில் காலமானார். இறக்கும் போது இவருக்கு 84 வயது. அக்டோபர் 21ம் திகதி மாலை 9.59க்கு இவரது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இவ் வேளை அமெரிக்காவில் உள்ள சகல மின்விளக்குகளும் அப்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஹெர்பர்ட்ஹீவரின் உத்தரவிற்கு அமைய ஓர் நிமிடம் அணைக்கப்பட்டு தோமஸ்ஸிற்கு அஞ்சலியும், மரியாதையும் செலுத்தப்பட்டது.

02. கலிலியோ கலிலி

பூமி சூரியனை சுற்றுகின்றது என்றும் நிலா பூமியை சுற்றுகின்றது என்றும் நாம் இன்று அறிந்திருக்கின்றோம். இதுவே அறிவியல் ரீதியாக நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். ஆனால் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பூமிதான் பிரபஞ்சத்தின் நடுநாயகம் என்றும், நிலாவும் சூரியனும் பூமியை சுற்றுகின்றன என்றும் உலகம் நம்பிக்கொண்டிருந்தது. அது பொய் சூரியனை சுற்றிதான் அனைத்தும் சுழல்கின்றன என்ற உண்மையைச் சொல்ல சொல்லனா துயரங்களை அனுபவித்த ஒருவர்தான் கலிலியோ கலிலி இவர் “நவீன வானியல் ஆய்வுகளின் தந்தை”, “நவீன இயற்பியலின் தந்தை”, “அறிவியலின் தந்தை” என்றெல்லாம் பெருமையாக அழைக்கப்படுகிறார்.

இவர் இத்தாலியின் பைசா நகரில் 1564ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 15ஆம் திகதி குழல் இசைக்கருவிக் கலைஞரும் இசையமைப்பாளருமான வின்சென்சோகலிலி மற்றும் கியூலியா அம்மனாட்டிக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது குடும்பம் சமூகத்தில் உயரிய அந்தஸ்தை பெற்றிருந்தாலும் பணக்கார குடும்பம் அல்ல.

சிறுவயதிலேயே அறிவுக்கூர்மையும், ஆழமான சிந்தனைத் திறனும் பெற்றவராக கலிலியோ விளங்கினார். ஆரம்பத்தில் மருத்துவத்துறையில் பயின்ற இவர் பின்னர் தனக்குப் பிடித்த கணிதத்துறையில் பயின்றார். அவர் தனது பதினேழு வயதில் பிசா (University of Pisa) பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து கணிதமும், இயற்பியலும் கற்றார். இங்கு கற்பிக்கப்பட்ட அறிவியல் கருத்துகளை மற்ற மாணவர்கள் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள, கலிலியோ மட்டும் அதற்கான ஆதாரங்களை கேட்பார். இதனால் ஆசிரியர்களின் கண்டனங்களுக்கு உள்ளானார். ஒருமுறை வெவ்வேறு எடையுடைய இரண்டு பொருட்களை உயரத்திலிருந்து கீழே போடும் போது அதிக எடையுடைய பொருள் முதலிலும், எடை குறைந்த பொருள் பின்னரும் தரையில் விழும் என்ற அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்து மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது விஞ்ஞான கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன் அது அறிவியல்பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விரும்பிய கலிலியோ அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றை மறுத்தார். இது பலரது கண்டனத்துக்கும் உள்ளானது. எனினும் பட்டம் பெற்ற பிறகு தமது 25ஆவது வயதில் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கணித ஆசிரியராக சேர்ந்த போது மாணவனாக இருந்து செய்ய முடியாததை ஆசிரியராக இருந்து செய்வோம் என்று தீர்மானித்த அவர் அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றை பொய் என்று நிரூபிக்க விரும்பினார். நிறைய பார்வையாளர்களை பிசாவின் சாய்ந்த கோபுரப் பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு அவர் அக்கோபுரத்தில் ஏறி நின்று இருவேறு எடையுடைய இரண்டு உலோக குண்டுகளை ஒரே நேரத்தில் கீழே போட்டார். இரண்டு குண்டுகளும் ஒரே நேரத்தில் சமமாக தரையில் விழுந்தன.

ஓர் எளிய அறிவியல் உண்மையை கண்கூடாக நிரூபித்த போது அங்கிருந்தவர்கள் இதில் ஏதோ சூழ்ச்சி இருக்கிறது என்றும், இயற்கைக்கு மாறானது என்றும் கூறி நம்ப மறுத்தனர். அத்தோடு அவரை மந்திரக்காரன் என்றும் கூறினர். இதனால் கலிலியோவால் பிசா பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியவில்லை. எனவே University of Padua பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியராக சேர்ந்தார்.

வானியல் ஆய்வில் அதிகம் ஆர்வம் கொண்ட கலிலியோ 1609ஆம் ஆண்டில் ரெலஸ்கோப் (telescope) எனப்படும் உலகின் முதல் தொலைநோக்கியை உருவாக்கினார். அதைக்கொண்டு தினமும் விண்வெளியை ஆய்வு செய்தார். இதன்பலனாக விண்வெளியில் அதிசயிக்கத்தக்க பல கண்டுபிடிப்புக்கு சொந்தக்காரர் ஆனார். முதலில் சனி கிரகத்தை சுற்றியுள்ள வளையத்தை கண்டுபிடித்தார். பின்னர் வியாழன் கோளுக்கு நான்கு துணைக்கோள்கள் அதாவது நான்கு நிலாக்கள் இருக்கின்றன என்பதை கண்டுபிடித்து சொன்னார். இந்த நிலாக்கள் தற்போது ஐயோ, ஐரோப்பா, கேனிமெட் மற்றும்

கால்லிச்டோ என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சூரியனில் கரும்புள்ளிகள் தெரிவதையும் அவர் கண்டார். அந்தப்புள்ளிகள் என்னவாக இருக்கும் என்று சிந்தித்தபோது அவை சூரியனை சுற்றும் கிரகங்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அனுமானித்தார். சூரியனை சுற்றியே அனைத்தும் சுழல்கின்றன என்ற தனது கருத்தை அதன் மூலம்தான் உறுதி செய்தார் கலிலியோ. ஏற்கனவே Copernicus என்பவர் சொன்ன கருத்தை அதற்கான ஆதாரத்துடன் நிரூபித்தவர் இந்தக் கலிலியோதான். அந்தக்கருத்தை சிலர் ஏற்றாலும், பழமைவாதிகள் அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர்.

1593இல் கலிலியோ ஒரு வெப்பமானியை உருவாக்கினார். ஒரு விளக்கில் உள்ள காற்றின் விரிவடைதல் மற்றும் சுருங்குதலை பயன்படுத்தி அதனுடன் ஒரு குழாயை இணைத்து அதில் நீரில் இயக்கத்தை உருவாக்கி இச்செயலை அவர் சாத்தியமாக்கினார்.

1615ஆம் ஆண்டு கலிலியோ தமது கண்டுபிடிப்புகளையும், சூரியன்தான் பிரபஞ்சத்தின் நடுநாயகம் என்ற கருத்தினையும் ஒரு புத்தகமாக வெளியிட்டார். இது கிறிஸ்தவ மதக் கருத்துக்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றது எனக் கூறி அந்நாடு இவரை கைது செய்து பின் விடுதலை செய்தது. இதனால் பிரான்ஸுக்கு குடிபெயர்ந்த கலிலியோ தொடர்ந்து ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டார். ஆண்டுகள் செல்ல செல்ல பூமிதான் சூரியனை சுற்றுகிறது என்ற கருத்தில் அவருக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

ப்ளோரன்ஸ் (Florence) நகர அதிகாரிகளின் அனுமதியோடு 1632ஆம் ஆண்டில் அவர் கோப்னிக்கஸின் கொள்கையை ஆதரித்து “பிரபஞ்சத்தின் பெரும் தொகுதிகள்” என்ற மற்றொரு புத்தகத்தை வெளியிட்டார். இதனால் ரோம் நகர உயரதிகாரிகள் அவரை மீண்டும் கைது செய்தனர். இம்முறை விடுதலை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாமல் அவரை வீட்டுக்காவலில் வைத்தனர். அப்போது அவருக்கு வயது 68. கலிலியோ சூரியனைத் தொடர்ந்து அவதானித்து, சூரியப்புள்ளிகளை கண்டு பிடித்தார். வெறும் கண்களினால் சூரியனைத் தொடர்ந்து பார்த்ததால் 1637இல் அவரின் பார்வை பறிபோனது. பத்து ஆண்டுகள் வீட்டுக்காவலிலேயே காலத்தை கழித்த கலிலியோ 1642 ஜனவரி 8 இல் காலமானார். அப்போது அவருக்கு வயது 78. அவர் இறந்த பிறகு அவரது ஆராய்ச்சிகளையும், கண்டறிந்த உண்மைகளையும் உள்ளடக்கிய புத்தகம் ஐரோப்பா முழுவது விற்பனையாகி பழமைவாதத்தில் சிக்காத சிலரின் அறிவுக்கண்ணை திறந்தது.

1632 ஆம் ஆண்டில் உலகத்தின் முதன்மையான இரு முறைமைகளைப்பற்றிய உரையாடல் என்னும் தலைப்பிலும், 1638 ஆம் ஆண்டில் அவரது கண்பார்வை பெரிதும் மங்கிய நிலையில், புதிய அறிவியலைச் சார்ந்த இரு உரையாடல் என்னும் தலைப்பிலும் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் உலகப் புகழ் பெற்றது. இந்நூல்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே அறிவியல் அறிஞர் ஐசாக் நியூட்டன் தம்முடைய கொள்கைகளை உருவாக்கினார். இவர் மறைந்தாலும் இவரது அறிவியல் கொள்கைகளும் அது சார்ந்த நூல்களும் அறிவியல் உலகத்தின் ஆராச்சிகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளன.

03. குல்லமோ மார்க்கோனி

உலகெங்கிலும் வாழும் அனைத்து மக்களும் அதிகமாக விரும்பிக் கேட்பது வானொலி ஆகும். ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டு அமைப்பு 2010 ஆம் ஆண்டு முன்வைத்த பிரேரணைக்கு அமைவாக 2011ஆம் ஆண்டிலிருந்து வானொலி நாள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. உலக வானொலி தினம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெப்ரவரி மாதம் 13 ஆம் திகதி அனைத்து உலக மக்களாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இவ்வானொலியைக் கண்டு பிடித்தவர் மார்க்கோனி எனப்படும் குல்லீமோ மார்க்கோனி ஆவார். வானொலியின் தந்தை எனப்படும் இவர். ஏப்ரல் 25 1874 இல் இத்தாலியின் பொலொனா நகரில் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் கைசப் மார்க்கோனி. தாயார் ஆனி ஜேம்சன். குல்லீமோ மார்க்கோனி வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்ததனால் தனது கற்றல் செயற்பாடுகளினை வசதி வாய்ப்புக்களுடன் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் இளமைப் பருவத்தில் படிப்பில் ஆர்வம் உள்ளவராய் விளங்கினார். வீட்டிலேயே ஆசிரியர்கள் வந்து கல்வி கற்பித்தனர். இவர் பல்கலைக்கழகக் கல்வி எதனையும் பயிலவில்லை. வீட்டு நூல் நிலையத்திலிருந்த அறிவியல் நூல்களைப் படித்தறிந்தார்.

இயற்பியலின் குறிப்பாக மின்சார இயலில் இவருக்கு அதிக நாட்டம் இருந்தது. மார்க்கோனி தன் இல்லத்திலேயே ஆய்வுகளைச் செய்து வந்தார். எப்பொருட்களின் ஊடாக மின்காந்த அலைகள் பாயும் என்ற கருத்தை தன் ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். 1894இல் மின் அலைகள் மூலமாக சைகைகளை (சிக்னல்) அனுப்பினார். வானொலி அலைகளைக் கொண்டு கம்பியில்லாத் தந்தி முறையை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பலர் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்ட பொழுதிலும் வெற்றி பெறவில்லை. ஆனால் அவர்களது அனுபவங்களும் கருவிகளும் இவரது கண்டுபிடிப்புக்களுக்கு கைகொடுத்தன.

குல்லீமோ மார்க்கோனி 1895 ஆம் ஆண்டு கம்பியில்லாத் தந்தி முறையைப் பயன்படுத்தி திசைதிருப்பும் மின்கம்பம் (Directional Antenna) என்ற கருவி மூலம் ஏறத்தாழ ஒன்றரை கி.மீ அளவுக்குச் செய்தியை அனுப்பி வெற்றி பெற்றார். இந்த அரிய முயற்சிக்கு

இத்தாலி அரசாங்கம் அக்கறை காட்டவில்லை. இதனால் லண்டன் சென்ற குலீல்மோ மார்க்கோனி அங்கு தன்னுடைய ஆய்வினைப் பற்றிய செய்திகளை விளக்கினார். ஆங்கில அஞ்சல் நிலையத்தின் முதன்மைப் பொறியாளர் வில்லியம் ஃப்ரீஸ் என்பவர் இவருடைய ஆய்வுகளில் ஆர்வம் செலுத்தி ஊக்கம் கொடுத்தார். பல தொடர் ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பிறகு 1897 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 6கி.மீ தூர அளவுக்கு அனுப்பும் மின்காந்த அலை பரப்பியை (Transmitter) உருவாக்கினார். 1897 மே 13இல் நீரின் வழியாக சுமார் 14 கி.மீ தூரத்திற்கு செய்தியை அனுப்புகின்ற ஒலிபரப்பியை உருவாக்கினார். 1899 இல் இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே 200 மைல் சுற்றளவுக்கு எந்தவிதக் கால நிலையிலும் இயங்கும், கம்பியிலாத் தந்தித் தொடர்பை உருவாக்கினார்.

இவற்றைக் கவனித்த இத்தாலி அரசாங்கம் குலீல்மோ மார்க்கோனி மீது கவனத்தைச் செலுத்தியது. இதனையடுத்து குலீல்மோ மார்க்கோனி 1897 ஜூலை மாதம் இத்தாலியின் லாஸ்பீசியா (La Spezia) என்ற இடத்தில் தன்னுடைய ஆய்வு பற்றிய பல சோதனைகளைச் செய்து காண்பித்தார். அங்கு அரசு தனக்களித்த உதவியுடன் ஸ்டீசர் என்னுமிடத்தில் குலீல்மோ மார்க்கோனி வானொலி நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்கினார். அவர் அங்கிருந்து செய்திகளை சுமார் 20 கி.மீ இக்கு அப்பால் இருந்த போர்க்கப்பல்களுக்கு அனுப்பினார். 1898 இல் கிழக்குக் காட்வின் என்ற கப்பலில் தன்னுடைய நிறுவன வானொலிக் கருவி ஒன்றை அமைத்திருந்தார். ஒருமுறை இக்கப்பலுடன் மரக்கலம் மோதி கப்பல் மூழ்கும் நிலையில், உடனே குலீல்மோ மார்க்கோனி அதில் அமைத்திருந்த வானொலிச் சாதனம் மூலம் அதில் இருந்தவர்கள் கடலில் மூழ்கும் அபாய நிலை குறித்த செய்தியைச் தெரிவித்தார். அதை அறிந்த கலங்கரை விளக்கப் பகுதியில் இருந்த உயிர் மீட்புப் படகுகள் அவர்களைக் காப்பாற்றினர். 1905இல் வர்த்தகக் கப்பல்கள், போர்க்கப்பல்கள் பல குலீல்மோ மார்க்கோனியின் கம்பியற்ற தகவல் தொடர்பு கருவியை நிறுவி கரை நிலையங்களுடன் தொடர்பு கொண்டன.

1899ல் அமெரிக்க நாட்டு நியூயார்க் நகரில் பெரியதொரு படகுப் போட்டி நடைபெற்றது. அப்போது அங்கு சென்ற குலீல்மோ மார்க்கோனி கப்பலில் தன் கருவிகளைப் பொருத்தி போட்டியின் முடிவுகளை செய்தியாளர்களுக்கு உடனுக்குடன் கிடைக்கச் செய்தார். இதனால் அமெரிக்கா, வானொலியின் அவசியத்தை உணர்ந்தது. இதற்கு கணிதக் கலை வல்லுநர்கள் முட்டுக்கட்டை போட முற்பட்டனர். ஆனால் குலீல்மோ மார்க்கோனி அதற்கெல்லாம் செவி சாய்க்காமல் தன் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

1900இல் நெடுந்தூர செய்தி அனுப்பும் வானொலி நிலையத்தை உருவாக்கினார். முதலில் 200 அடி உயரக் கம்பத்தை நட்டு அதில் வான்கம்பியை இணைத்தார். சூறாவளி வீசி கம்பத்தைச் சாய்தது. இதனால் உயரத்தைச் சற்று குறைத்து மற்றொரு கம்பத்தை நட்டு அட்லாண்டிக் பரப்பை தன் வானொலியால் இணைத்துக்காட்டினார். 12.12.1907 இல் அட்லாண்டிக் பரப்பில் 2100 மைல்களுக்கு செய்தியை அனுப்பி வெற்றி பெற்றார். இதனால் இவர் பெருமை உலகெங்கும் பரவியது. 1907 இல் இதில் இன்னும் புதிய பல தொழிநுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி, சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டது. எல்லோரது பொதுப் புழக்கத்திற்கும் பயன்படும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டது.

குலீல்மோ மார்க்கோனி மேலும் பல ஆய்வுகள் செய்து, தொடர்அலைகள் உற்பத்தி செய்யும் கருவியைக் கண்டுபிடித்து பயன்படுத்தினார். அதன் பயனாகப் பல்லாயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலும் செய்தி அனுப்ப இயலும் என்பதை மெய்ப்பித்தார்.

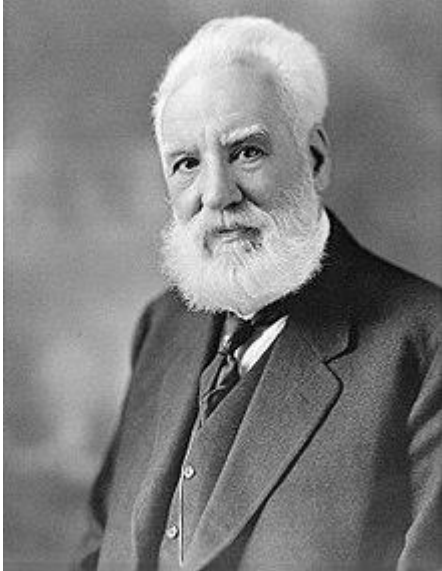
குலீல்மோ மார்க்கோனியின் வானொலி ஆய்வுகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டதை அடுத்து, 1909 இல் ஏற்கனவே கம்பியில்லாத் தந்திமுறையில் பல ஆய்வுகள் செய்திருந்த ஜேர்மானியைச் சேர்ந்த “கார்ல் பெர்டினாண்ட் பிரவுன்” என்பவருடன் இணைந்து குலீல்மோ மார்க்கோனிக்கும் நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

1912 இல் ஒரு மோட்டார் விபத்தில் இவர் தன் வலது கண்ணை இழந்தார். எனினும் ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து நடத்தினார்.

1905இல் குலீல்மோ மார்க்கோனி ஓபிரெயின் என்பவரை திருமணம் செய்தார். இவர்களுக்கு மூன்று மகள்களும் ஒரு மகனும் பிறந்தனர். ஒரு மகள் சில வாரங்களிலேயே இறந்தார். சில ஆண்டுகளே இவர்களது குடும்ப வாழ்க்கை நீடித்தது.

1937 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 20 ஆம் நாள் குலீல்மோ மார்க்கோனி காலமானார். இவருக்கு இரங்கல் தெரிவிக்கும் முகமாக உலக வானொலி நிலையங்கள் அனைத்தும் இரண்டு நிமிடங்கள் அவருக்கு மௌன அஞ்சலி செலுத்தியது.

04. அலெக்சாண்டர் கிரகாம் பெல்

இன்றைய நவீன உலகில் கைபேசி பாவணையாளர்களின் எண்ணிக்கை நாளாந்தம் அதிகரித்தவண்ணம் உள்ளது. பலவழிகளிலும் நன்மை பயக்கும் இக்கைபேசியை பாவணையாளர்கள் நல்லமுறையில் பயன்படுத்தும் போது அவர்களின் வாழ்விற்கு அனுகூலமாகும். இத்தகைய கைபேசியின் தோற்றத்திற்கு அடித்தளமிட்டது தொலைபேசி. இத்தொலைபேசியை கண்டுபிடித்தவர் தான் அலெக்சாண்டர் கிரகாம் பெல்.

ஆபிராம் லிங்கன் அமெரிக்காவிலுள்ள கெண்டக்கி எனும் இடத்தில் 1809ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12ம் திகதி தாமஸ்லிங்கன், நான்சி தம்பதியினருக்கு மகனாக பிறந்தார். இவரது தந்தையார் காலணி தைக்கும் தொழிலாளி. ஆபிரகாமிற்கு 09 வயதாக இருந்த போது தாயார் இறந்தார். இதனால் இவரது தந்தை சாரா என்ற விதவைப்பெண்ணை மறுமணம் செய்தார். சிற்றன்னையால் வளர்க்கப்பட்ட ஆபிரகாம் குடும்ப வறுமை காரணமாக சிறுவயதிலே தந்தைக்கு உதவியாக இருந்தார். இதனால் இவரால் சரியாக படிக்க முடியவில்லை. இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை காட்டு வழியால் 9 மைல் வரை நடந்து சென்றே பயின்றார். இவ்வேளை இவரிடம் புத்தகங்கள் இருக்கவில்லை இதனால் இரவல் புத்தகங்களை வாங்கியே இவர் படித்தார். பின்னர் ஒரு கடையில் பகல் வேலை பார்த்துக் கொண்டு இரவில் பள்ளிப்பாடத்தை ஆர்வத்துடன் படித்தார்.

1830இல் இலினாய்ஸில் குடியேறிய ஆபிரகாம் நிலமதிப்பீட்டாளர். கடை உரிமையாளர் எனப் பல வேலைகளைச் செய்தார். இவ்வேளை கடனுக்கு ஒரு கடையினை வாங்கி வியாபாரம் செய்து அதில் தோல்வி அடைந்தார். பின் ஓர் அஞ்சலகத்தில் தபால்காரனாக பணியாற்றினார். பல வேலைகளை புரிந்த ஆபிரகாமது வாழ்வில் தோல்விகள் நிறைந்திருந்தது. பின் கல்வி கற்று வழக்கறிஞனான ஆபிரகாம் 1847-1849 வரை அமெரிக்க பாராளுமன்ற உறுப்பினராக பணிபுரிந்தார்.

1834 ம் ஆண்டு முதன் முதலாக இலினோய் மாநில சட்டமன்ற பதவிக்கு போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். பின்னர் அமெரிக்க செனட் தேர்தலில் தன்னை எதிர்த்து நின்ற மிகப் பிரபலமான நீதிபதியினை தோற்கடித்து ஆபிரகாம் வெற்றிபெற்று அமெரிக்காவின் 16வது ஜனாதிபதியாக தெரிவானார். பின் 1860ல் நடைபெற்ற அடுத்த ஜனாதிபதி தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்றார்.

எல்லோரோடும் கலகலப்பாக பழகும் இவர் வேடிக்கையாக பேசி யாவரையும் கவர்ந்து கொள்வார். நகைச்சுவையாக பேசும் ஆற்றலும் கொண்டவர். அமெரிக்காவின் மிக உயரமான ஜனாதிபதி இவரே இவரது உயரம் 6அடி 4அங்குலம் ஆகும்.

ஆபிரகாம் அரசியலிற்கு வருவதற்கு முன்னொரு நாள் நியூ ஆர்லியன்ஸ் என்ற நகரத்திற்கு சென்ற போது ஒரு நீக்கிரோப் பெண் அடிமையாக விற்கப்படுவதை கண்டார். அடிமைகள் என்ற பெயரில் கறுப்பு இனத்தவர்கள் விற்கப்படுவதையும், இரும்புக்கம்பிகளினால் கட்டப்படுவதையும், சாட்டைகளால் அடிக்கப்படுவதையும் கண்டு மனம் துடித்தார். இதற்கு முடிவு காணப்பட வேண்டும் என சிந்தித்தார். அரசியலில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தான் இதற்கு தீர்வு காணலாம் என எண்ணிய ஆபிரகாம். இதில் வெற்றியும் கண்டார். ஜனாதிபதியாக இருந்த பொழுது அமெரிக்காவின் அடிமைத்தனம் இனி இருக்கக்கூடாது என பிரகடனம் செய்தார்.

“மக்களால் மக்களுக்காக நடாத்தப்படுவதே மக்கள் ஆட்சி” என்பது லிங்கனின் புகழ் பெற்ற மக்காளாட்சி குறித்த விளக்கம் ஆகும்.

1833 ல் ஆண்ட்ரூத் லெஸ் என்பவரை காதல் திருமணம் செய்தார். எனினும் இவர் இரண்டே ஆண்டில் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துவிட்டார். 7 ஆண்டுகளின் பின் 1842ல் மேரிடாட் என்ற பெண்ணை திருமணம் செய்து நான்கு ஆண் குழந்தைகளை பெற்றார். 3 குழந்தைகள் சிறுவயதிலேயே மரணம் அடைந்தன. மனைவிக்கும் மனநோய் இருந்தது எனினும் தனது வாழ்க்கையினை வெற்றி கரமாக முன்னெடுத்தார்.

1865 சித்திரை 14ல் மனைவியுடன் அமெரிக்கன் கசின் எனும் நாடகத்தை ரசித்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த போது ஜான்வில்ஸ் பூத் என்ற நடிகன் ஆபிரகாமை குறி வைத்துக்கூட்டான் இதில் காயப்பட்ட ஆபிரகாம் மறுநாள் காலை உயிர் நீத்தார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 56. இவரது உயிர் பிரிந்தாலும் இன்றும் அமெரிக்காவில் இவர் கொள்கைகளும், இலட்சியங்களும் உயிரோடுதான் இருக்கின்றன.

06.

மகாத்மா காந்தி

இந்தியாவில் உள்ள குயராத் மாநிலத்தில் போர்பந்தர் எனும் ஊரில் 1869ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 02ம் திகதி மகாத்மா காந்தி கரம்சந்த்காந்தி புத்திலிபாய் தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் மோகனதாஸ் காந்தி. இவரது மனைவி கஸ்தூரிபாய். திருமணம் செய்யும் பொழுது இருவருக்கும் வயது 13 இவர்களுக்கு ஹரிலால், மணிலால், ராம்தாஸ், தேவதாஸ் என

04 பிள்ளைகள். காந்திக்கு 16 வயதாக இருக்கும் போது அவரது தந்தையார் இறந்துவிட்டார். பள்ளிப்படிப்பில் ஒரு சமாரான மாணவராகவே காந்தி காணப்பட்டார். 18 வயதில் பள்ளிப் படிப்பை முடித்த பின்னர் வழக்கறிஞர் படிப்பினை மேற்கொள்ள இங்கிலாந்து சென்றார். அங்கு கல்வி பயின்று வழக்கறிஞராகிய காந்தி மீண்டும் தாய்நாடு திரும்பி மும்பாயில் சிறிது காலம் வழக்கறிஞராக பணியாற்றினார். இது இவருக்கு வெற்றிகரமாக அமைந்த காரணத்தினால் ராஜ கோட்டிக்கு சென்று அங்குள்ள நீதிமன்றில் வழக்காடுபவரின் படிவங்கள் நிரப்பும் பணியை செய்தார். ஆனால் ஆங்கில அதிகாரியுடன் ஏற்பட்ட சிறிய தகராற்றினால் இவ் வேலை பறிபோனது. இக் காலகட்டத்தில் தென்னாபிரிக்காவில் தன் தகுதிக்கேற்ற வேலை வாய்ப்பு இருப்பதாக அறிந்த காந்தி 1893ம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்கா சென்றார். அங்கு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் நிறுவெறியும் இனப்பாகுபாடும் நிறைந்திருந்தது. இங்கு காந்திக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் அவரை பின்னாளில் அரசியல் சக்தியாக மாற்றியது எனலாம்.

ஒருமுறை காந்தி பிரிட்டோரியா செல்வதற்காக தனது பயணச்சீட்டுடன் தொடருந்து முதல் பெட்டியில் பயணம் செய்த போது அவரொரு வெள்ளையர் இல்லை என்ற காரணத்தினால் தொடருந்து நிலையத்திலே ஆங்கிலேய அதிகாரி ஒருவரால் தூக்கி எறியப்பட்டார். வெள்ளையர் அல்லாதவர் என்ற காரணத்திற்காக இது போன்ற பல இன்னல்களை காந்தி சந்திக்க நேரிட்டது. இப்படியான சம்பவங்கள் தென்னாபிரிக்காவில் வாழும் கறுப்பின மக்ககளினதும் அங்கு குடியேறிய இந்திய மக்களினதும் இன்னல்களை காந்திக்கு உணர்த்தியது.

1894ம் ஆண்டு காந்தி இந்திய காங்கிரஸ் எனும் கட்சியினை தொடக்கினார். இதனூடாக தென்னாபிரிக்காவில் இருந்த இந்தியர்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டி அவர்களை தங்கள் உரிமைக்காக குரல் கொடுக்க ஊக்குவித்தார். 1906ம் ஆண்டு ஜகர்னாஸ்பேர்க் நகரில் நடந்த போராட்டத்தில் முதன் முதலாக சத்தியாக்கிரகம் எனும் அறவழிப் போராட்டத்தை நடத்தினார். இப்போராட்டத்தினால் காந்தியும் அவருடன் சேர்ந்தோரும் பலமுறை சிறை செல்ல நேரிட்டது. ஆரம்பத்தில் இப் போராட்டங்களை ஆங்கிலேய அரசாங்கம் எளிமையாக அடக்கினாலும் பின்னர் இப் போராட்டக்காரர்களின் உண்மையான மற்றும் நேர்மையான வாதங்களை புரிந்து கொண்டு இவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்கும் நிலைக்கு வந்தது.

தென்னாபிரிக்காவில் உள்ள இந்தியர்களின் சமூக நிலையினை மேம்படுத்துவதில் வெற்றி கண்ட காந்தி 1915ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 09ம் திகதி மும்பாய் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தார். இங்கு கோபால் கிருஷ்ண கோகலோ, ரவீந்திரநாத் தாகூர் ஆகியோருடன் நட்பு ஏற்பட்டதன் விளைவாக இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் சேர்ந்து ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான விடுதலைப்போராட்டத்தில் முழுமுச்சாக ஈடுபட்டார்.

1924ம் ஆண்டு காந்தியை தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் தலைவராக தேர்ந்தெடுத்தனர். தலைவராகிய இவர் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி கட்சியை புத்துயிர் பெற செய்தார். 1930 பெப்ரவரியில் ஆங்கிலேய அரசு இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் உப்புக்கு வரி விதித்தது. அத்துடன் உப்பினை பிரிட்டிஸ் அரசாங்கத்தினை தவிர வேறு எவரும் விற்கக்கூடாது என்ற சட்டத்தினையும் இயற்றியது. இதனை விலக்குமாறு காந்தி விடுத்த கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டதனால் 1930 மார்ச் 02ல் இதனை எதிர்க்கும் பொருட்டு 78 பேருடன் அகமதாபாத்திலிருந்து குயராத் கடலோரத்தில் உள்ள தாண்டி நோக்கி 240 மைல் நடைப்பயணத்தை தொடங்கினார். 23 நாள் நடைப்பயணத்தின் பின்பு சகாக்களுடன் தாண்டியை வந்தடைந்த காந்தி அங்கிருந்த கடல் நீரை காய்ச்சி உப்பு தயாரித்து பிரிட்டிஸ் சட்டத்திற்கு எதிராக மக்களுக்கு உப்பை விநியோகித்தார். அத்தோடு இந்தியாவின் கடலோரத்தில் இருந்த இந்தியர்கள் அனைவரையும் உப்பை தயாரித்து பயன்படுத்துமாறு கூறினார். இதனால் காந்தி உட்பட பலர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். இறுதியில் வேறு வழியின்றி பிரிட்டிஸ் அரசாங்கம் காந்தியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி உப்புக்கான வரியை நீக்கிக் கொண்டது. இதுவே உப்புச்சத்தியாக்கிரகம் என அழைக்கப்பட்டது.

1942ல் நடைபெற்ற வெள்ளையனே வெளியேறு போராட்டத்தில் காந்தி பெரும் பங்கு வகித்தார். இவ்வாறு பல போராட்டங்களின் முடிவில் 1947 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 15ம் திகதி இந்தியா சுகந்திர நாடானது. காந்திக்கு ரவீந்திரநாத் தாகூரால் மகாத்மா எனும் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. மகாத்மா காந்தி 1948ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30ம் நாள் மாலை புதுடில்லி (பிரலா மாளிகையில்) காந்தி தோட்டத்தில் இருந்த போது நானூறாம் கட்சேவி என்பவனால் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்.

7. நெல்சன் மண்டேலா

தென்னாபிரிக்காவின் தந்தையாகவும், கறுப்பின மக்களின் விடிவெள்ளியாகவும், உலகில் அதிகம் மதிக்கப்படும் தலைவர்களில் ஒருவராகவும், 1993ஆம் ஆண்டு அமைதிக்கான நோபல் பரிசினைப் பெற்றவராகவும் விளங்கும் நெல்சன் மண்டேலா தென்னாபிரிக்காவின் மக்களாட்சி முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் குடியரசுத் தலைவர் ஆவார். இதன் மூலம் இனவெறி ஆட்சியிலிருந்து தென்னாபிரிக்காவை மக்களாட்சி முறைக்கு கொண்டு வந்தார்.

நெல்சன் மண்டேலா தென்னாபிரிக்காவில் கறுப்பின மக்களின் விடுதலைக்காக போராடினார். ஆரம்பகாலத்தில் அங்கு நிலவிய நிறவெறி ஆட்சிக்கு எதிராக வன்முறைகள் அற்ற வகையில் அறவழியில் போராட்டங்களை நடத்தினார். பின் நாட்களில் இப்போராட்டங்கள் பயனைத் தராமையால் இவரது போராட்டப் பணியில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸின் இராணுவப் பிரிவுக்கு தலைவராகிய மண்டேலா தனது படைகளைப் பயன்படுத்தி மரபுசாரா கொரில்லாப் போர்முறைத் தாக்குதலை நிறவெறி அரசுக்கு எதிராக நடத்தினார். இதனால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1990இல் அவரது விடுதலைக்கு பிறகு அமைதியான முறையில் புதிய தென்னாபிரிக்கக் குடியரசு மலர்ந்தது.

நெல்சன் மண்டேலா 1918ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 18ஆம் தேதி தென்னாபிரிக்காவின் கிழக்கு கேப் பிரதேசத்தில் பிறந்தார். இவரது தந்தை சோசா பழங்குடி இன மக்கள் தலைவர். இவரின் தந்தைக்கு நான்கு மனைவிகள். 4 ஆண்களும் 9 பெண்களுமாக 13 பிள்ளைகள். மூன்றாவது மனைவிக்கு மகனாகப் பிறந்தவர்தான் மண்டேலா. இவரின் முழுப்பெயர் “நெல்சன் ரோபிசலா மண்டேலா”. ஆனால் இவரை நெல்சன் மண்டேலா என்றே பொதுவாக அழைப்பார்கள். இவர் சிறுவயதில் குத்துச் சண்டை வீரராகவே அறியப்பட்டார்.

இந்தக் குடும்பத்திலிருந்து முதல் முதல் பள்ளி சென்று படித்தவர் மண்டேலா தான். படிக்கும் பருவத்தில் ஆடு, மாடு மேய்க்கும் தம் வேலையையினையும் செய்து வந்தார். போர் புரியும் கலைகளையும் பயின்றார். இவரின் பெயரின் முன்னால் உள்ள “நெல்சன்” இவர் கல்வி கற்ற முதல் பள்ளியின் ஆசிரியரினால் சூட்டப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. நெல்சன் மண்டேலா கல்வியறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதில் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தார். இதனால் இவர் பள்ளிப்படிப்பை முடித்த பின்னர் தென்னாபிரிக்கா மற்றும் லண்டன் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டார். 1941ஆம் ஆண்டு ஜோகானஸ்பேர்க் சென்று பகுதி நேர சட்டக்கல்வி படித்தார்.

நெல்சன் மண்டேலா தங்கச் சுரங்க பாதுகாப்பு அதிகாரி, தோட்ட முகவர், வழக்கறிஞர் எனப் பல பதவிகளிலிருந்து பணிகளை ஆற்றியுள்ளார். இவரது மனைவி ஈவ்லின் மேஸ். ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸில் இணைந்த மண்டேலா சிறுபான்மை வெள்ளையினத்தவரது ஆட்சியை எதிர்த்து தீவிரமாகப் போராடினார். இதனால் தென்னாபிரிக்க அரசு, இவ் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைத் தடை செய்தது. மண்டேலா மீது 1956 இல் தேசத்துரோக குற்றச்சாட்டு சுமதப்பட்டு அதற்கான வழக்கு விசாரணை நடாத்தப்பட்டது. ஐந்தாண்டுகளாக அந்த வழக்கு விசாரணை நடந்து கொண்டு இருந்தபோது சமூகசேவகியான வின்னி மடிக்சிஸெலா என்பவருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. முதல் மனைவியான ஈவ்லின் மேலை விவாகரத்து செய்த மண்டேலா 1958ஆம் ஆண்டு “வின்னி மடிக்சிஸெலா” என்பவரை மணந்தார். வின்னி தனது கணவரின் கொள்கைகளுக்காகப் போராடி வந்தார். மண்டேலாவுக்கு முதல் மனைவி மூலம் 3 குழந்தைகளும், 2 வது மனைவி மூலம் 2 குழந்தைகளும் உள்ளனர். மண்டேலா தனது 80வது

வயதில் மொசாம்பிக் நாட்டைச் சேர்ந்த விதவைப் பெண்ணான க்ராசா மஸேலை திருமணம் செய்தார். இவர்கள் இருவரும் இணைந்து வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட ஆபிரிக்கக் குழந்தைகளுக்கு உதவி நிதியம் ஒன்றை நிறுவி உதவினார்.

மண்டேலா 1962இல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகள் சிறையில் இருந்தார். உலக வரலாற்றிலேயே மண்டேலாவை போல இவ்வளவு நீண்ட காலம் சிறையில் வாடிய தலைவர்கள் கிடையாது.

பல ஆண்டுகள் அவரைத் தனிமைச்சிறையில் அடைத்து கொடுமை செய்தது தென்னாப்பிரிக்க அரசாங்கம். மனைவியைச் சந்திப்பதற்குக்கூட அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. 1988ஆம் ஆண்டு கடுமையான காச நோய் ஏற்பட்டு, மரணத்தின் எல்லைக்கே சென்றார். அதனால் வீட்டுச்சிறைக்கு மாற்றப்பட்டார்.

அப்போதைய தென்னாப்பிரிக்கா அரசுத் தலைவரான பிரெட்ரிக் வில்லியம் டெக்ளார்க் ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் மீதான தடையை நீக்கி, மண்டேலா 11.2.1990 அன்று விடுதலை செய்யப்படுவார் என்று அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவித்தார். குறித்த அறிவிப்பின்படி மண்டேலா விடுதலை செய்யப்பட்டார். அப்போது அவருக்கு வயது 71. சிறையிலிருந்த மண்டேலா, மனைவி வின்னியுடன் கை கோர்த்தபடி வெளியில் வந்தார். சிறைச்சாலையின் வாசலில் இவரின் வரவிற்காக காத்திருந்த ஆப்பிரிக்கா நாட்டுத் தலைவர்கள் மற்றும் ஏராளமான தொண்டர்கள் அவரை உற்சாகத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வரவேற்றனர். இந்நிகழ்வில் உலகத் தலைவர்கள் பலர் கலந்து கொண்டனர். இந்நிகழ்வு உலகம் முழுவதும் நேரடியாக தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்பப்பட்டது. மண்டேலா விடுதலை செய்யப்பட்டதை உலகத் தலைவர்கள் பலர் வரவேற்றார்கள்.

விடுதலையான மண்டேலாவை காவலர்கள் பாதுகாப்பாக கேப்டவுன் நகருக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கே ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினர் மத்தியில் பேசினார். அவர் கூறியதாவது:-

இனவெறி ஆட்சியை தனிமைப்படுத்த சர்வதேச சமுதாயம் தொடர்ந்து பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். என்னுடைய விடுதலை மட்டும் பேச்சுவார்த்தைக்குத் தேவையான அடித்தளம் ஆகாது. நிற வேறுபாடு இல்லாமல் ஜனநாயகரீதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அமைப்புதான் நம் நாட்டின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். அரசியல் அதிகாரத்தின் மீது வெள்ளையர்களின் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு முடிவு காண வேண்டும். கறுப்பர்களுக்குச் சம உரிமை கிடைக்க வேண்டும். அதுவரை போராடுவோம் என்றார்.

நெல்சன் மண்டேலாவினது ஏ.என்.சி கட்சி 1994 ஏப்ரல் 27இல் நடந்த தேர்தலில் பெரு வெற்றி பெற்றது. இதனால் நெல்சன் மண்டேலா 1994 மே 10ந்தேதி தென்னாப்பிரிக்காவின் அதிபர் ஆனார். 1998 இல் தென்னாப்பிரிக்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ், தெலுங்கு, கிந்தி, குஜராத்தி, உருது ஆகிய மொழிகளை கற்க ஏற்பாடுகள் செய்தார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் கறுப்பின மக்களுக்காவும், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் பல செயற்றிட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இவரது பதவிக்காலம் 1999இல் நிறைவுற்றது. 2வது முறையாக அதிபர் பதவிக்கு போட்டியிட மறுத்துவிட்டார்.

நெல்சன் மண்டேலா 2013 ஜூன் மாதம் 8ஆம் தேதி உடல் நலப் பாதிப்புக்கு உள்ளான நிலையில் பிரிட்டோரியாவில் உள்ள மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். அங்கு அவரது உடல் நலத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. இவரின் உயிரைக் காப்பாற்ற மாதங்கள் மருத்துவர்கள் போராடிய போதிலும் 95 வயதான மண்டேலா 5 டிசம்பர் 2013 அன்று மரணமடைந்தார்.

07. கௌதம புத்தரின்

பரதகண்டம் என அழைக்கப்பட்ட இந்திய தேசத்தில் மத்திய பிரதேச சாக்கிய ஜனபதத்தில் கபிலவத்து என்னும் அழகான நகரம் ஒன்று இருந்தது. இது இன்று நேபாளத்தின் லும்பினி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்நகரை கி.மு 6ம் நூற்றாண்டளவில் சுத்தோதனர் மன்னன் ஆட்சி செய்து வந்தார். இவருக்கு மஹாமாயா தேவி, பிரஜாபதி கௌதமி என இருமனைவிமார் இருந்தனர். ஒரு நாள் மாயாதேவியார் உறக்கத்திலிருந்து வேளை வெள்ளையானையின் இளங்கன்று ஒன்று தும்பிக்கையிலே ஒரு வெண்டாமரைப் பூவை ஏந்திக்கொண்டு பொன்நிறமான பாறைகளின் மேலே நடந்து மாளிகைக்குள் நுழைந்து, அவரை வலம் வந்து, வலபக்க வயிற்றினுள் நுழைந்ததாக கனவு கண்டார். விழித்தெழுந்து மாயாதேவியார் தாம் கண்ட கனவை அரசரிடம் கூறினார். அதைக்கேட்ட அரசன் தனது அரண்மனை யோதிடர்களை அழைத்து இதற்கான அர்த்தத்தை வினாவினான். அதற்கு அவர்கள் அரசியார் கருவுற்று இருக்கின்றமையை இக்கனவு உணர்த்துவதாகக் கூறினார்கள். மேலும் அரசியாருக்கு ஒரு ஆண் மகவு பிறக்கும் என்றும் அந்தக் குழந்தை பெரியவனாகி துறவறத்தை மேற்கொண்டு பெறுதற்கரிய புத்த ஞானம் பெற்று புத்தராக விளங்குவார் என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள். நாட்கள் நகர்ந்தன தேவியாரை அவரின் தாயின் ஊரான தேவதகா நகருக்கு அழைத்துச் சென்றனர். செல்லும் வழியில் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் லும்பினி வனம் அவரைக் கவர்ந்தது. அங்கேயே அவர் ஒரு ஆண் மகவைப் பெற்றெடுத்தார். இந்நாள் கி.மு 563ம் ஆண்டு மே மாதத்துப் பூரணைதினமாகும். குழந்தை பிறந்த செய்தி கேட்டு கபிலவத்து மற்றும் தேவதகா நகரங்களில் இருந்த உறவினர்கள் அங்கு வந்து தாயையும் சேயையும் கபிலவத்து நகருக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

குழந்தை பிறந்து ஐந்தாம் நாள் அக்குழந்தைக்கு சித்தார்த்தன் என பெயர் சூட்டினர். இந் நிகழ்வுக்கு வந்த யோதிடர்கள் இக்குழந்தை வயது முதிர்ந்த கிழவர், நோயாளி, பிணம், துறவி போன்றோரைக் கண்டால் துறவு நிலையை மேற்கொள்வார் எனக் கூறினார். இதைக் கேட்ட தந்தை இந் நால்வகையினரும் சித்தார்த்தன் கண்களுக்கு தென்படாதவாறான ஏற்பாடுகளை செய்தார்.

சித்தார்த்தன் பிறந்து ஏழு நாட்கள் கழிந்தன. அவனது தாயாகிய மாயாதேவி காலமானார். இதனால் மகாபிரஜாபதி கௌதமி பட்டத்து ராணியானார். இவர் மாயாதேவியின் தங்கையாவார். இவர்தான் சித்தார்த்தனை வளர்த்தார். சித்தார்த்தன் அரண்மனையிலேயே வளர்ந்து வந்தார். ஆண்டுகள் கழிந்தன. மன்னன் சுத்தோதனர் தன் மகன் சித்தார்த்தன் கல்வியறிவிலும், வில்வித்தையிலும் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்பதற்காக அக்காலத்தில் இத் துறைகளில் சிறந்து விளங்கிய முனிவர்களிடம் அனுப்பி வைத்தார். ஆனாலும் சித்தார்த்தன் இயற்கையாகவே இவர்களை விடவும் கல்வியறிவிலும் வில்வித்தையிலும் சிறப்புற்றவனாய் இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் வியப்புற்றனர். 16 வயதான பொழுது தந்தை இவரை இல்லற வாழ்வில் விருப்பமுறச் செய்யும் வகையில் சகல வசதிகளுடன் கூடிய அழகிய மாளிகைகளை அமைத்துக் கொடுத்ததுடன் சாக்கிய குலத்தைச் சேர்ந்த மகாநாமரின் மகளாகிய யசோதரைக்கு முறைப்படி திருமணம் செய்தும் வைத்தார். இது தேவலோக இந்திரன் சசிதேவியினது மாளிகையை மிஞ்சிவிடும் அளவிற்கு சிறப்பாக இருந்தது. இவர்களது இல்லற வாழ்வின் பயனாய் இராகுலன் என்ற குழந்தை பிறந்த செய்தி பாட்டனான சுத்தோதன மன்னனுக்கு மிகுந்த மன மகிழ்வைக் கொடுத்தது. ஆனாலும் தன் மகன் சித்தார்த்தன் துறவியாகி விடுவான் என்ற பயம் அவர் மனதை வாட்டிக் கொண்டே இருந்தது.

ஒரு நாள் சித்தார்த்தன் அரண்மனை பூந்தோட்டத்தைச் சுற்றிப் பார்க்க நினைத்தான். இதற்காக தன் தேர் சாரதியை அழைத்தான் இச்செய்தியை அறிந்த மன்னன் பூஞ்சோலையை மிகவும் அழகுபடுத்தினான்.

பூஞ்சோலையை நோக்கி சித்தார்த்தன் தேரில் சென்று கொண்டிருந்த போது வழியில் “இவர் எவற்றை கண்ணுற்றால் இவ்வாழ்க்கையை வெறுத்து துறவு நிலையை விரும்பிச் சென்று புத்தராவார் என்று யோதிடர்கள் கூறினார்களோ! அவற்றை கண்ணுற்று வாழ்வில் வெறுபுற்றவராய்” மாளிகைக்குத் திரும்பினார். அவர்மனதில் எப்பொழுதும் ”குமாரனே! விழித்துக்கொள், தெளிவு கொள். நிலையற்ற அழிந்துபோகிற ஐம்புல இன்பங்களில் காலங்கழிக்காதே. நிலையாமையை உணர்ந்து நிலைபெற்ற இன்பத்தை நாடி மக்களுக்கு நல்வழி காட்டு. நீ வந்த வேலையை நிறைவேற்ற முற்படு,” என்று ஏதோ ஒரு ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தார். இதுவும் அவர் கண்ணுற்ற காட்சிகளும் அவர் மனதை இவ்வாழ்க்கை மீது முழுமையாக வெறுப்படைய வைத்து விட்டது. மனித வாழ்க்கையின் துன்பங்களை உணர்ந்துகொண்ட இவர் வாழ்வின் இரகசியத்தைக் காண துறவறத்தை மேற்கொள்ள முடிவெடுத்தார். பின்னர் மாளிகைக்குச் சென்று உறங்கிக் கொண்டிருந்த தன் மனைவியையும் மனனையும் பார்த்துவிட்டு அவர்களுக்குத் தெரியாமலும் தாம் துறவு கொண்டால் தமது சுற்றத்தாரும் மற்றவரும் மனம் வருந்துவார்கள் என்று தெரிந்தும் தாம் துறவுகொள்வது உலக மக்களின் நன்மைக்காகவே, என்பதனை உணர்ந்ததினாலும் 29வது வயதில் துறவறம் பூண்டார்.

நிலையற்ற அழிந்துபோகிற ஐம்புல இன்பங்களில் காலத்தைக் கழியாது நிலையாமையை உணர்ந்தவராய் நிலைபெற்ற இன்பத்தை நாடி அலைந்தார். இறுதியில் அது தமக்குள்ளேயே இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டார். மூச்சுத் தியானத்தின் மூலம் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தினார். பல நாட்கள் யோக நெறியில் தவத்தில் அமர்ந்தார். இவரின் தவத்தைக் கண்டு சில சீடர்கள் அவருக்குக் கிடைத்தனர். வாரணாசியின் அருகிலுள்ள சாரநாத் என்னுமிடத்திலுள்ள ”மான் பூங்கா”வில் முதன் முறையாக ஐவரைச் சீடர்களாக ஏற்றுக்கொண்டு தன் கொள்கையை அவர்களுக்குப் போதித்தார். தனது 35 வது வயதில் கயா என்னும் இடத்திலுள்ள ஓர் அரச மரத்தடியில் தியானத்தில் அமர்ந்திருந்த பொழுது அவருக்கு போதிஞானம் கிடைத்தது. புத்தர் ஞானம் பெற்ற இவ்விடம் இன்று புத்தகயா என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

ஞானம் பெற்ற புத்தர் 45 ஆண்டுகள் போதனைகளை சீடர்களுக்கும் மக்களுக்கும் போதித்தார். தனது 80வது வயதில், குசி நகரத்தில் கி.மு. 483இல் பரிநிர்வாணம் அடைந்தார். குசி நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இவருடைய உடலுக்கு இறுதிக் கடன் ஆற்றினர். இவரது கொள்கைகளினையும் போதனைகளினையும் பின்பற்றி தோற்றம் பெற்ற மதமே பௌத்த மதம் ஆகும்.

08. விவேகானந்தர்

வேதாந்த தத்துவத்தின் மிக செல்வாக்கு மிக்க ஆன்மீக தலைவர்களுள் ஒருவராக தலைச்சிறந்து விளங்கும் விவேகானந்தர் 1863ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 12ம் திகதி இந்தியாவின் கல்கத்தாவில் விசுவநாததத்தருக்கும் புவனேஸ்வரிதேவிக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் நரேந்திரநாத் தத்தர். வங்காளத்தை தாய் மொழியாகக் கொண்ட இவர் சிறு வயதினிலேயே மிகுந்த நினைவாற்றல் மிக்கவராயும், சிறந்த விளையாட்டு வீரராகவும் திகழ்ந்தார். அத்துடன் இசையையும், இசை வாத்தியங்களையும் ஆர்வமுடன் பயின்றார்.

பள்ளிப்படிப்பை முடித்த இவர் 1879 ல் கல்கத்தா மாநிலக் கல்லூரியில் (Presidency College) பயின்றார். பின்னர் ஸ்காட்டிச் சர்ச் கல்லூரியில் (Scottish Church College) மேல்நாட்டு தத்துவங்கள், மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் வரலாறு முதலியவற்றை படித்தறிந்தார். இச்சமயத்தில் அவர் மனதில் இறை உண்மைகளைப் பற்றி பல கேள்விகளும் சந்தேகங்களும் எழுந்தன. இறைவனைப் பலவாறு வழிபடுவதும், உலகில் நிறைந்திருந்த வேறுபாடுகளும் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் அவர் மனதைத் தொட்டது. இது தொடர்பாக பல பெரியோர்களிடம் விவாதித்தார். அக்காலகட்டத்தில் பிரபலமாயிருந்த பிரம்ம சமாஜத்திலும் உறுப்பினர் ஆனார். ஆனால் இம்முயற்சிகள் யாவும் அவர் கேள்விகளுக்கு தகுந்த விடையினைத் தராமையினால் ராமகிருஷ்ணரைப் பற்றி கேள்வியுற்ற நரேந்திரன் 1881ஆம் ஆண்டு அவரைச் சந்தித்தார். எதையும் பகுத்தறிந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் நரேந்திரனால் முதலில் ராமகிருஷ்ணரின் இறைவனைப் பற்றிய கருத்துக்களை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ராமகிருஷ்ணரின் போதனைகள், அருவ மற்றும் உருவ வழிபாடுகளின் உண்மையை உணர்த்துவதாக இருந்தன.

1886ல் ராமகிருஷ்ணர் இறப்பினால் இவரது முதன்மை சீடர்களும் நரேந்திரனும் துறவிகளாயினர். அவர் துறவியான போது, தனது பெயரினை 'விவேகானந்தர்' என மாற்றிக் கொண்டார். பின்னர் விவேகானந்தர் நான்கு ஆண்டுகள் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் சென்று அங்கிருந்த நிலமைகளை அறிந்து கொண்டார். இந்நிலையில் 24 டிசம்பர் 1892 அன்று கன்னியாகுமரி கடல் நடுவில் இருந்த ஒரு பாறை மீது அமர்ந்து மூன்று நாட்கள் தியானம் செய்தார். இந்தப் பாறை இன்று விவேகானந்தரின் நினைவிடமாக உள்ளது. பின்னர் கன்னியாகுமரியில் இருந்து சென்னை வந்த விவேகானந்தர் 1891ம் ஆண்டு இறுதியில் அமெரிக்காவின் சிக்காகோ நகரில் நடைபெறவிருக்கும் உலக சமய மாநாடு பற்றி கேள்வியுற்றார். இம்மகாநாட்டில் பங்கு பெறும் பொருட்டு பலரது ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்ட விவேகானந்தரை கேத்ரி மன்னன் கப்பல் மூலம் மெச்சிக்கோவிற்கு அனுப்பி வைத்தான். அங்கு 1893ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 11ம் திகதி இந்து மதம் சார்பாக அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் உலகப்புறம் பெற்றவை. தொடர்ந்தும் இவர் மேலை நாடுகளில் சொற்பொழிவுகள் ஊடாக வேதாந்த கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தினார். நியூயார்க், மற்றும் லண்டன் நகரங்களிலும் வேதாந்த மையங்களை நிறுவினார்.

1897 ஆம் ஆண்டு இந்தியா திரும்பிய இவர் கொழும்பு முதல் கல்கத்தா வரை சென்று ஆற்றிய பேச்சுக்கள், அனைவரையும் விழிப்புறச் செய்ததுடன் இளைஞர்களிடமிருந்த ஆற்றல்களையும் உணர வைத்தது என்கின்றனர். ஆயிரமாயிரம் உள்ளங்கள் இவரது கருத்துக்களால் பூக்கள் மலர்வதைப் போல் மலர்ந்தன. தொடர்ந்தும் இரண்டாம் முறையாக மேலைநாடுகளுக்குப் பயணித்த இவர் ஜனவரி 1899 தொடக்கம் டிசம்பர் 1900 வரை தனது கருத்துக்களை அங்கு தெளிவுட்டினார்.

இந்து மதமக்கள் அன்பு, கருணை ஆகிய மூலாதாரக் கடமைகளை மறந்தவர்களாய் இருந்தமையினால் இந்த இடைவெளியினை நிரப்பும் விதமாக ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் தலைமை சீடரான விவேகானந்தர் 1897ல் "ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா மிஷன்" என்ற அமைப்பைத் தொடங்கி, அதன் சிந்தனைகளையும், இலக்குகளையும் முறைப்படுத்தினார். அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில், கங்கை நதிக்கரையில் பேலூரில் ஒரு இடம் வாங்கினார். அங்கு, அவர் கட்டிடங்களைக் கட்டமைத்து, 'ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் மடத்தை' நிறுவினார். இந்த இந்து சமய மடம் அனைவருக்கும் மிகவும் தேவையான ஆன்மீகத்தை ஊட்டியது. அவர் நிறுவிய இந்த ராமகிருஷ்ண மிஷன் மற்றும் மடம் இன்று உலகம் முழுவதும் கிளைகள் பரவி செயல்பட்டு வருகிறது.

விவேகானந்தர் 1902ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் உடல் ஆரோக்கியம் குன்றிய நிலையில் காசியிலிருந்து பேலூர் மடத்திற்கு வந்தார். அங்கு இருந்த சீடர்களுக்கு பல பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்தார். மரணம் தன்னை நெருங்கி விட்டது என்பதனை உணர்ந்து கொண்ட விவேகானந்தர் இதற்கான நாளையும் தேர்ந்து எடுத்தார். 1902ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 4ம் திகதி மதியம் ஒரு மணிக்கு எல்லா பிரம்மசாரிகளுக்கும் வடமொழி இலக்கண வகுப்பு மூன்று மணி நேரம் எடுத்தார். அதன் பின் மாலையில் சுவாமி பிரேமானந்தருடன் உலாவினார். சுமார் இரண்டு

மைல் தூரம் நடந்தார். அப்பொழுது மடத்தில் வேதங்களைப் படிப்பதற்காக ஒரு கல்லூரி தொடங்க வேண்டும் என்ற தமது விருப்பத்தைக் கூறினார். மடத்திற்கு திரும்பிய உடன் சாதுக்களுடன் சிறிது நேரம் பேசினார். மடத்தில் மாலைநேர பூஜைக்கான மணி ஒலித்த உடன் தமது அறைக்குத் திரும்பி வந்தார். அவரைக் கவனித்துக் கொள்ளும் சீடரை வெளியே இருக்கும் படி கூறிவிட்டு ஒரு மணி நேரம் தியானம் புரிந்தார். தியானம் முடிந்த பின் தரையில் விரித்திருந்த படுக்கையில் காலை நீட்டிப்படுத்தார். சீடரைக் கூப்பிட்டு தலைக்கு விசிறும்படி கூறினார். இவ்வாறாக ஒரு மணி நேரம் கழிந்த பின் சுவாமியின் கைகள் சிறிது நடுங்குவதை சீடர் கண்டார். அதன் பின் இருமுறை ஆழ்ந்த பெரு மூச்சுவிட்டார். அது தான் முடிவாயிற்று. அப்பொழுது இரவு ஒன்பது மணி. அன்று அவருக்கு வயது முப்பத்தொன்பதாண்டுகளும் ஐந்து மாதங்களும் இருபத்து நாலு நாட்களும் ஆகியிருந்தது. விவேகானந்தர் இறப்பதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் கங்கைக் கரையில் பிரேமானந்தருடன் உலாவிய போது அங்கே ஓர் இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி தனது உடலை இவ்விடத்திலேயே தகனம் செய்யுமாறு கூறினார் அவரின் விருப்பப் படியே இறுதிக் கிரியைகள் நடைபெற்றன.

09. அன்னை தெரேசா (Mother Teresa)

தென்கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடான அல்பேனியாவின் வாழ்ந்த நிக்கல் மற்றும் பொயாஜியூ திரான் பெர்னாயி தம்பதிகளுக்கு மூன்றாவது பிள்ளையாக ஆக்னஸ் கோன்ஸா பொஜனர்கா பிறந்தார் (கோன்ஸா என்பதற்கு அல்பேனிய மொழியில் "ரோஜா அரும்பு" என்று பொருள்). இவர் 1910 ஆகஸ்ட் 26 அன்று பிறந்த போதிலும் அவர் திருமுழுக்குப் பெற்ற ஆகஸ்ட் 27 ஆம் தேதியே தனது உண்மைப் பிறந்த நாளாகக் கருதினார். இவரது தந்தையார் அல்பேனிய அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் ஆக்னஸுக்கு எட்டு வயதாயிருக்கும் போது காலமானார். தந்தையின் மரணத்திற்குப் பின், தாயார் ஆக்னஸுசை நல்லதொரு உரோமன் கத்தோலிக்கராக வளர்த்தார். குழந்தைப் பருவத்தில் ஆக்னஸ் மறைப் பணியாளர்களாலும் அவர்களது சேவைகளாலும் ஈர்க்கப்பட்டு பன்னிரண்டு வயதில் துறவறம் புக முடிவு செய்தார். அன்று முதல் சமூக சேவைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட கோன்ஸா நோயாளிகள், ஊனமுற்றவர்கள், ஏழைகள் என பலருக்கும் உதவி புரிந்தார். இதனால் பலரது மதிப்பினையும் பெற்றார். தனது பதினெட்டாம் வயதில் தாய் மற்றும் சகோதரர்களுக்கு தனது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி அவர்களின் ஆதரவுடன் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, Sodality of children of Mary என்ற

அமைப்பைச் சேர்ந்த லொரேட்டோ சகோதரிகளின் சபையில் மறைப்பணியாளராகத் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார்.

1928 ஒக்டோபர் 12 இல் ராத்.பர்ன்ஹாம் (Rathfarnham) எனப்படும் அயர்லாந்தின் சிஸ்டர்ஸ் ஆஃப் லொரேட்டா என்ற கன்னியாஸ்திரிகள் இல்லத்தில் சேர்ந்தார். அங்கே ஆங்கிலம் கற்றார்.

ஒருமுறை இந்தியாவின் மேற்கு வங்கம் பயணம் முடித்து திரும்பிய அச்சகோதரிகளின் வாயிலாக இந்தியாவில் இருக்கும் ஏழ்மை நிலமையினரைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார். அவர்களுக்கு உதவ விரும்பினார். 1929 ஆம் ஆண்டு அவர் இந்தியா வந்து இமயமலை அருகே உள்ள டார்ஜிலிங்கில் தனது துறவற புகுநிலைக்கான பயிற்சியினை பெற்றார். இவர் மறைப்பணியாளரின் பாதுகாவலரான லிசியே நகரின் தெரேசாவின் பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்து

தனது ஆக்னஸ் கோன்ஸா பொஐனர்கா எனும் இயற் பெயரை மாற்றினார். அன்று முதல் அன்னை தெரேசா என்ற பெயருடன் அழைக்கப்பட்டார். செப்டம்பர் 10, 1946 இல் தியானத்திற்காகக் கல்கத்தாவிலிருந்து, டார்ஜிலிங்கின் லொரேட்டோ கன்னிடத்திற்கு பயணம் செய்த பொழுது அவருக்கு நேர்ந்த உள் உணர்வை அவர் பின்நாட்களில் "அழைப்பினுள் நிகழ்ந்த அழைப்பு" என குறிப்பிடுகின்றார். "நான் கன்னியர் மடத்தை விட்டு வெளியேறி, ஏழைகள் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டே அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். அது ஒரு கட்டளை. அதனைத் தவறுவது இறை நம்பிக்கையை மறுதலிப்பதற்கு ஒப்பானது." என்றார்.

1948 ஆம் ஆண்டில் ஏழைகளுக்கான தனது சேவையை ஆரம்பித்தார். லொரேட்டோ துறவற சபையின் உடைகளைக் களைந்து, நீல கரையிடப்பட்ட சாதாரண வெண்ணிற பருத்தி புடவையை அணிந்தவராய், இந்திய குடியரிமையினைப் பெற்றுக்கொண்டு குடிசை பகுதிகளில் சேவை செய்தார். 1950 அக்டோபர் 7 ஆம் தேதி, பிறர் அன்பின் பணியாளர் சபையை மறைமாவட்ட அளவில் தொடக்க தெரேசாவுக்கு கத்தோலிக்க திருச்சபையால் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அச்சபையின் குறிக்கோளாக அவர் கூறியது, "உண்ண உணவற்றவர்கள், உடுக்க உடையற்றவர்கள், வீடற்றவர்கள், வலுவழிந்தவர்கள், தொழு நோயாளிகள் போன்றோர்களையும், தங்களை சமூகத்திற்கே தேவையற்றவர்களெனவும், அன்பு செய்யப்படாதவர்களெனவும், கவனிக்கப்படாதவர்களெனவும் எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களையும், சமூகத்திற்கே பெரும் பாரமென்று எண்ணப்பட்டு அனைவராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களையும் கவனித்தலே ஆகும்." கல்கத்தாவில் 13 உறுப்பினர்களுடன் சிறியதொரு அமைப்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சபை, இன்று 6000க்கும் மேலான அருட்சகோதரிகளால் நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனூடாக அனாதை இல்லங்களையும், எயிட்ஸ் நல்வாழ்வு மையங்களையும், தொண்டு மையங்களையும் அமைத்து அகதிகள், ஊனமுற்றோர், முதியோர், மது அடிமைகள், ஏழைகள், வீடற்றோர், வெள்ளத்தினாலும், தொற்றுநோயாலும் பஞ்சத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போன்றோர் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

அன்னை தெரேசா 1952 ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தாவில் இறக்கும் நிலையிலுள்ள பராமரிப்பு தேவைப்பட்டோருக்கு இல்லம் ஒன்றினை முதலில் ஏற்படுத்தினார். இந்திய அதிகாரிகளின் துணையுடன் ஒரு இந்து ஆலயத்தை ஏழைகளுக்கான நல்வாழ்வு நிலையம் (காளிகட் இல்லம் Kalighat Home for the Dying) ஆக்கினார். பின்னர் இவ்வில்லத்திற்கு தாய இதயமுடையோர்களின் காளிகட் இல்லம் என்று பெயரிட்டார். (Kalighat, the Home of the Pure Heart (Nirmal Hriday)). இவ்வில்லத்திற்கு கொண்டு வரப்படுபவர்களுக்கு மருத்துவக் கவனிப்பு

அளிக்கப்பட்டது, அவர்கள் இறக்கும் பட்சத்தில் அவர்களின் சமயத்திற்கு அமைவான முறையில் இறுதிக் கிரியைகள் நடாத்தப்பட்டன.

அன்னை தெரேசா ஷாந்தி நகரில் (அமைதியின் நகரம்) தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கென நல்வாழ்வு மையத்தை தொடக்கினார். இவரது பிறர் அன்பின் பணியாளர் சபை கல்கத்தா முழுவதும் பல தொழுநோய் மருந்தகங்களைத் தோற்றுவித்து, அவற்றின் ஊடாக நோயாளிகளுக்கு மருந்துவ வசதிகள், மற்றும் உணவு வசதிகள் என்பன ஏற்படுத்தி கொடுக்கப்பட்டன. 1955 ஆம் ஆண்டில் அவர் நிர்மலா சிசு பவனையும், மாசில்லா இருதய அன்னையின் குழந்தைகள் காப்பகத்தையும், அனாதைக் குழந்தைகளுக்காகவும், வீடற்ற இளையோருக்காகவும் தொடங்கினார். இவ்வமைப்பு 1960 ஆம் ஆண்டு நல்வாழ்வு மையங்களையும், அநாதை இல்லங்களையும், தொழுநோயாளிகள் தங்குமிடங்களையும் இந்தியா முழுவதும் நிறுவினார். பின்னர் அன்னை தெரேசா இதனை உலகம் முழுவதும் நிறுவினார்.

இந்தியாவுக்கு வெளியே இவ்வமைப்புகளின் முதல் இல்லம் 1995 ஆம் ஆண்டில் வெனிசுவேலா நாட்டில் ஐந்து அருட்சகோதரிகளைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 1968 ஆம் ஆண்டில் ரோமிலும், தன்சானியாவிலும், ஆஸ்திரியாவிலும் தொடங்கப்பட்டது. 1970 ஆம் ஆண்டு இவ்வமைப்பு ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த எண்ணற்ற இடங்களில் இல்லங்களையும், கருணை இல்லங்களையும் நிறுவினார். அன்னை தெரேசாவின் பிறர் அன்பின் பணியாளர் சபை அவர் இறக்கும் போது 123 நாடுகளில் 610 தொண்டு நிறுவனங்களுடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இங்கே எயிட்ஸ், தொழு நோய் மற்றும் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இலவச உணவு, தங்குமிடம் என்பன வழங்கப்பட்டது. குழந்தைகள் மற்றும் குடும்பத்திற்கான ஆலோசனைத் திட்டங்கள், அனாதை இல்லங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவையும் இத்தொண்டு நிறுவனத்தின் பணிப்பரப்பில் அடங்கும்.

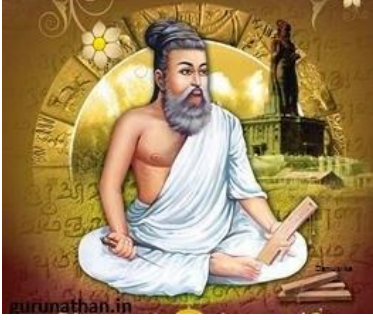
1970 இல் இவர் சிறந்த சமூக சேவகர் எனவும், ஏழைகளுக்கும் ஆதரவற்றோருக்கும் பரிந்து பேசுபவர் என்றும் உலகத்தோரால் போற்றப்பட்டார். 1979 இல் அமைதிக்கான நோபல் பரிசினையும், 1980 இல் இந்தியாவின் சிறந்த குடிமக்கள் விருதான பாரத ரத்னா விருதினையும் பெற்றார். இது மட்டுமன்றி மேலும் பல விருதுகளையும் அன்னை தெரேசா பெற்றுள்ளார்.

பல்வேறு நபர்கள், அரசுகள் மற்றும் அமைப்புகள் என பலராலும் புகழப்பட்ட இவர். வறுமை நிலையிலிருந்த பல உலக நாட்டு குழந்தைகளுக்கு உதவிகள் செய்துள்ளார். அத்துடன் போரில் சிக்கித் தவித்த குழந்தைகளையும், மருத்துவ மனையிலிருந்த நோயாளிகளையும் செஞ்சிலுவை சங்கம் போன்ற அமைப்புகள் ஊடாகவும், அமைதி நடவடிக்கைகள் ஊடாகவும் மீட்டெடுத்து, தனது பராமரிப்பு நிலையங்கள் ஊடாக அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிப்படுத்தல்களை வழங்கினார். இவ்வாறாக பலர் இவரது சேவை இல்லங்கள் ஊடாக பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

1983இல் திருத்தத்தை இரண்டாம் அருள் சின்னப்பரை உரோமில் சந்தித்த பொழுது அன்னை தெரேசாவுக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டது. 1989இல் இரண்டாவது முறையாகவும் மாரடைப்பு ஏற்பட்டது. 1991இல் மெக்சிகோவிற்கு சென்ற போது நிமோனியாவுடன் இதயக் கோளாறும் ஏற்பட்டது. இதனால் பிறர் அன்பின் பணியாளர் சபையின் தலைமைப் பொறுப்பிலிருந்து விலக முன்வந்தார். ஆனால் இவ்வமைப்பின் அருட்சகோதரிகள் இரகசிய தேர்தலின் மூலம் அவரை அப்பணியில் தொடர்ந்திருக்க செய்தனர்.

மார்ச் 13, 1997 இல் அவர் தலைமைப் பொறுப்புக்களிலிருந்து விலகினார். நோயின் தீவிரத்தால் செப்டம்பர் 5, 1997இல் மரணமடைந்தார். இவரது இறப்பைத் தொடர்ந்து திருத்தந்தை இரண்டாம் அருள் சின்னப்பர் இவரை முக்திபேறு அடைந்தவராக அறிவித்ததுடன் கல்கத்தாவின் அருளாளர் தெரேசா என்ற பட்டத்தையும் சூட்டினார்.

11. திருவள்ளுவர்

உலகை அளக்க வாமனருக்கு மூன்று அடிகள் தேவைப்பட்டது. ஆனால் திருவள்ளுவருக்கு இரண்டடிகளே போதுமானதாய் இருந்தது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருவர் எழுதிய செய்யுள் இன்றளவும் மனிதனை அறநெறியில் வாழ வழிகாட்டுகிறது என்றால் அந்த நூலில் உள்ள சிறப்புக்கள் எந்தளவு வலிமையானதாகவிருக்கும்?, இதனால்தான் சாதி, மத, பேதங்களை கடந்த இந்நூலை மக்கள் அவரவர் மொழிகளில் மொழி பெயர்ப்பு செய்தனர்.

வள்ளுவரின் பெருமையினை திருவள்ளுவமாலை எனும் நூலின் மூலமாக அறியலாம்,

பாரதியார் ,

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான் புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு”

என்றும் ,

பாரதிதாசன்,

“வள்ளுவனைப் பெற்றதால்

பெற்றதே புகழ் வையகமே”

என்றும் இவரின் புகழினைப் சிறப்பித்துள்ளனர்.

திருவள்ளுவர் இவ்வளவு தூரம் புகழினைப் பெறக் காரணம் அவர் தந்த திருக்குறளே ஆகும்.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு’ என்று தொடங்கி, ஈரடிகளில் உலகத் தத்துவங்களை சொன்ன இந்நூல் ‘ஈரடி நூல்’ என்றும், அறம், பொருள், இன்பம் (காமம்) என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டதால், ‘முப்பால்’ என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூலானது மனிதர்கள் தம் அகவாழ்வில் சுமுகமாக கூடி வாழவும், புற வாழ்வில் இன்பமுடனும், இசைவுடனும், நலமுடனும் வாழவும் தேவையான அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ளது.

முதல் பிரிவான ‘அறத்துப்பாலில்’ மனச்சாட்சி மற்றும் மரியாதை, நல்ல நடத்தை போன்றவற்றை பாயிரவியல், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் என்ற உட்பிரிவுகள் ஊடாகவும், இரண்டாவது பிரிவான ‘பொருட்பாலில்’ உலக விவகாரங்களில் எவ்வாறு சரியான முறையில் நடந்து கொள்வது என்பதை அரசியல், அமைச்சியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் போன்ற உட்பிரிவுகள் ஊடாகவும், மூன்றாவது பிரிவான ‘இன்பத்துப்பால்’ அல்லது ‘காமத்துப்பாலில்’, ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கிடையேயான காதல் மற்றும் இன்பத்தைத் தெளிவாக களவியல், கற்பியல் என்ற தலைப்புகள் ஊடாகவும் எடுத்துரைக்கிறார். 133 அதிகாரங்களின் கீழ் 1330 குறட்பாக்கள் ஊடாக உலகியல் கருத்துக்களின் இந்நூலுக்குள் அடக்கியுள்ளார். இது தவிர திருவள்ளுவர் ‘ஞான வெட்டியான்’ மற்றும் ‘பஞ்ச ரதனம்’ ஆகிய இரு மருத்துவ நூல்களையும் இயற்றியுள்ளதாகப் பலரும் தெரிவிக்கின்றனர்.

வள்ளுவர் திருக்குறளைப் படைத்து, உலக இலக்கிய அரங்கில் தமிழ்மொழிக்கென்று ஓர் உயர்ந்த இடத்தை நிலைப்பெற செய்தவர். இவர் உலக மக்களால், ‘தெய்வப்புலவர்’, ‘பொய்யில் புலவர்’, ‘நாயனார்தேவர்’, ‘செந்நாப்போதர்’, ‘பெருநாவலர்’, ‘பொய்யாமொழிப் புலவர்’ என்றெல்லாம் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார்.

திருவள்ளுவரின் பிறப்பு மற்றும் பிறப்பிடத்திற்கான சரியான சான்றுகள் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். இவர் ஒரு ஞானியா? தீர்க்கதரிசியா? என பல சந்தேகங்கள் உண்டு. இவர் கி.மு.31 ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் பிறந்ததாக கூறுகின்றனர். ஆனால் கி.மு 1ம் நூற்றாண்டில் சென்னைக்கு அருகே உள்ள மயிலாப்பூரில் பிறந்ததாக தமிழக அரசு கூறியுள்ளது. எனினும் இவர் பற்றிய குறிப்புகள் மதுரை ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் எனும் பாண்டிய மன்னனின் கடைச்சங்க ஆட்சிக் கால ஓலைச்சுவடிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்குறிப்பில் திருவள்ளுவர் திருக்குறளை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவதற்கு சிரமப்பட்டதாகவும் முடிவில் ஓளவையாரின் உதவியுடன் திருக்குறளை அரங்கேற்றினார், என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருவள்ளுவர் உலக இலக்கிய அரங்கில், தமிழர்கள் பெருமிதம் அடையதக்க வகையில் திருக்குறளை எழுதி எமக்கு அளித்துள்ளார். தன் அறிவாலும் சிந்தனையாலும் அவர் எழுதிய திருக்குறள், உலகப்புறம் பெற்ற இலக்கியமாக மாறி, தமிழர்களுக்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்நூல், சங்க இலக்கிய வகைப்பாட்டில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு எனப்படும் பதினெட்டு நூல்களின் திரட்டில் இருக்கிறது. மேலும், வாழ்வியலின் எல்லா அங்கங்களையும் இனம், மொழி, பாலின பேதங்களின்றி காலம் கடந்தும் பொருந்துவது போல் கூறி உள்ளதால், திருக்குறளை சிறப்பிக்கும் விதமாக ‘உலகப் பொது மறை’, ‘முப்பால்’, ‘ஈரடி நூல்’, ‘உத்தரவேதம்’, ‘தெய்வநூல்’, ‘பொதுமறை’, ‘பொய்யாமொழி’, ‘வாயுறை வாழ்த்து’, ‘தமிழ் மறை’, ‘திருவள்ளுவம்’ போன்ற பல பெயர்களால் சிறப்பித்து அழைக்கின்றனர்.

திருவள்ளுவர் ஆதி – பகவன் என்போருக்கு பிறந்ததாக சொல்வதுமுண்டு. காவிரிப்பாக்கம் அருகில் உள்ள மார்க்செயன் திருவள்ளுவரின் கவிதிறனை கண்டு அவரது புதல்வியான வாசுகியை வள்ளுவர்க்கு திருமணம் செய்து வைத்ததாகும் கூறப்படுகிறது. இவள் கற்பு நெறிமிக்கவளாய் திகழ்ந்தாள் இவள் கிணற்றில் நீர் அள்ளும் போது கணவர் அழைக்கையில் உடனே சென்று விடுவாள் அப்பொழுது அந்த வாளி அவள் விட்டு செல்லுமிடத்திலேயே நின்று விடுவதாக கூறுவதுமுண்டு.

இந்தியாவின் தென் கோடியில் உள்ள முக்கடல் சங்கமிக்கும் இடமான கன்னியாகுமரியில், வள்ளுவரின் புகழைப் பறைசாற்றும் விதமாக அவருக்கென்று ஒரு பிரம்மாண்டமான சிலை ஒன்று தமிழக அரசால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. 133 அடி உயரமுள்ள இச்சிலை, 30 அடி உயரமுள்ள

பாறை மீது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை அமைக்க 10 ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டது என இதை வடிவமைத்த சிற்பி கணேசன் கூறியுள்ளார். மேலும், சிலையின் உட்புறச் சுவற்றில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலிருந்து ஒரு குறள் வீதம் 133 குறட்பாக்கள் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

வள்ளுவரின் நினைவாக, சென்னையில் 'வள்ளுவர் கோட்டம்' அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் இயற்றிய திருக்குறளின் 1330 குறள்களும், இங்குள்ள மண்டபத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. லண்டனிலுள்ள ரஸ்ஸல் ஸ்கொயரில் இருக்கும் 'ஸ்கூல் ஆஃப் ஓரியண்டல் மற்றும் ஆபிரிக்கன் ஸ்டடிஸ்' என்னும் கல்வி நிறுவனத்தில், திருவள்ளுவர் திருவுருவச்சிலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

திருவள்ளுவர் மறைந்தாலும், அவர் படைத்த திருக்குறள் என்னும் உன்னத நூல், எக்கால மனிதர்களுக்கும் ஓர் வழிகாட்டியாக இருந்து தமிழர்களின் புகழை உலகளவில் ஓங்கச் செய்யும்

12. சுப்ரமணிய பாரதியார்

இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டில் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள எட்டயபுரத்தில் 1882ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 11ம் திகதி சின்னத்தம்பி ஐயர் இலக்குமி அம்பாள் தம்பதியினருக்கு பாரதியார் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன் ஆனால் சுப்பையா என்றே அழைத்தனர். 1887 ம் ஆண்டு இவருக்கு 5 வயதாக இருக்கும் போது தாயாரான இலக்குமி அம்பாள் மறைந்தார். இதனால் இவரது பாட்டியான பகீரதி அம்பாளிடம் வளர்ந்தார். தனது 11ம் வயதில் பள்ளியில் படித்து வரும் பொழுது கவிபுணையும் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினார். 1897 ம் ஆண்டு செல்லம்மாள் என்பவரை திருமணம் செய்தார். இதன் பயனாக தங்கம்மா, சகுந்தலா எனும் இரு பிள்ளைச் செல்வங்களை பெற்றார்.

பாரதியார் தமிழ், ஆங்கிலம், கிந்தி, சமஸ்கிருதம், வங்காளம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றவர். பாரதியாரை சுப்பையா, முண்டாசுக் கவிஞர், மகாகவி சத்திதாசன் எனவும் அழைப்பர். இவர் செய்தியாளராக பணிபுரிந்தவர் எனினும் இவர் கவிஞர் ஆகவே எல்லோராலும் அறியப்பட்டு விளங்கினார். இவர் எழுதிய கவிதைகளுள் பாஞ்சாலி சபதம், பாப்பா பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு என்பன சிறந்தவை. இவர் நவீன கவிதைகளுக்கு முன்னோடியாக திகழ்ந்தவர். 1898ல் தொழிலில் ஏற்பட்ட நடட்டத்தினால் வறுமை நிலையை அடைந்தார். இதனால் காசிக்கு சென்று 1902 வரை அங்கு வாழ்ந்தார். பின்னர் எட்டயபுரத்து மன்னன் பாரதியாரை அழைத்து வந்து அரண்மனையில் வாழ வழி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். 7 ஆண்டு பாட்டு எழுதாமல் இருந்த பின்னர் 1904ம் ஆண்டு மதுரையில் இவர் எழுதிய பாடல் விவேகபானு இதழில் வெளியானது.

1921ம் ஆண்டு யூலை மாதம் இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டில் தூத்துக்குடி லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோயிலில் உள்ள யானை பாரதியாரை தாக்கியதால் நோய் வாய்ப்பட்ட இவர் 1921 செப்டம்பர் 12 அதிகாலை பூதவுடல் நீக்கி புகழ் உடல் தாங்கினார்.

13. ஆல்பிரட் நோபல்

நோபல்பரிசு உலகளவில் பெரிதும் மதிக்கப்படுகின்றது. நோபல்பரிசானது ஒப்பற்ற ஆய்வு மேற்கொண்டவர்களுக்கும் பெரும்பயன் விளைவிக்கும் தொழினுட்பங்கள் அல்லது கருவிகளை கண்டுபிடித்தவர்களுக்கும் சமூகத்திற்கு அரிய தொண்டாற்றியவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. அமைதிக்கான நோபல்பரிசு மட்டும் சில நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கப்படுவதுண்டு. நோபல்பரிசு 1895 இல் வேதியலாளர் ஆல்பிரட் நோபல் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதல்பரிசு 1901ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது.

இவ்நோபல் பரிசினை அறிமுகப்படுத்தியவர் தான் ஆல்பிரட் நோபல் இவர் 1833 ஒக்டோபர் மாதம் 21திகதி அன்று சுவீடனிலுள்ள ஸ்டோக்வே நகரில் பிறந்தார். இவரது தந்தை இம்மானுவேல் இவர் ஒரு பொறியியலாளர். நோபலுக்கு ஐந்து வயதிருக்கும் போது தந்தை இம்மானுவேல் அவனையும் அவனது இரண்டு அண்ணன்களையும் தன் மனைவியையும் விட்டு விட்டு பின்லாந்துக்குச் சென்றார். பின்னர் அங்கிருந்து ரஷ்யாவுக்கு சென்றார். அங்கு இவருக்கு கண்ணிவெடிகள் செய்யும் வேலை கிடைத்தது. குடும்பத்தை ரஷ்யாவுக்கு அழைத்தார்.

நோபலுக்கு 17 வயதாக இருந்த பொழுது ஸ்வீடிச், ஜேர்மன், ரஸ்யன், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். இதனால் தந்தை இம்மானுவேல் அவரை அமெரிக்கா மற்றும் பாரீசுக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைத்தார்.

பின்னர் நோபல் ஸ்டாக்ஹோம் நகரில் தந்தையுடன் சேர்ந்து நைத்திரோ கிளசரின் லிமிடெட் என்ற நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தார். இங்கே நைத்திரோ கிளசரினைத் திடவடிவில் தயாரிக்கும் முயற்சியில் இறங்கினார். பலவித பரிசோதனைகளைச் செய்தார். இதன்போது பல விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. ஒரு பரிசோதனையின் போது பயங்கர விபத்து ஏற்பட்டு அதில் நோபலின் தம்பி இறந்து போனார். 1866ஆம் ஆண்டு நைத்திரோ கிளசரினுடன்

சிலிக்கோவை கலந்து(மண்) திடவடிவில் ஒரு வெடிமருந்தைக் கண்டுபிடித்தார் நோபல். அதற்கு “டைனமெற்” என்று பெயர் வைத்தார்.

நோபல் இருபது தேசங்களில் 90 இடங்களில் டைனமெற் தயாரிக்கும் தொழில்சாலைகளைத் தன் வாழ்நாளில் நிறுவினார். இது தவிர செயற்கைத்தோல், செயற்கை இறப்பர், செயற்கைப்பட்டு என்று பலவற்றைக் கண்டுபிடித்தார்.

நோபல் 63 வயதில் அவர் இறக்கும் போது அவரது பெயரில் 355 காப்புரிமைகள் இருந்தன. 1888 இல் பிரெஞ்சு செய்தித்தாளில் “மரணத்தின் வியாபாரி இறப்பு என்ற தனது இறப்புச்செய்தி கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தார். ஆனால் அப்போது இறந்தவர் ஆல்பிரெடின் சகோதரனான லுட்விக் ஆவார். ஆனால் அச்செய்தி நோபலை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியது. தனது இறப்பிற்கு பிறகு வாழ்வது எவ்வாறு என சிந்தித்தார். இதுவே அவரை தன்னுடைய உயிலை மாற்றி எழுதச் செய்தது. இதுவே நோபல்பரிசு வழங்க வழிவகுத்தது.

63 வயதான போது டிசம்பர் 10 1896 அன்று ஆல்பிரட் நோபல் காலமானார். அனைவரையும் வியப்பூட்டும் செய்தி யாதெனில் நோபலின் கடைசி உயிலில் தனது சொத்தின் பெரும்பகுதி மனித இனத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக இயற்பியல், வேதியியல், அமைதி, மருத்துவம், இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் பங்களித்தவர்களுக்கு பரிசு வழங்க பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டு இருந்தமையாகும்.

14. மாவீரன் அலெக்சாண்டர்

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மனிதன் தெரிந்து வைத்திருந்த உலக நிலப்பரப்பின் பெரும் பகுதியை 9 ஆண்டுகளில் தன் வசப்படுத்தியவர் அலெக்சாண்டர். கிரீசில் இருந்து இந்தியா வரை இவரது பேரரசு பரவியது.

கி.மு. 359 இல் அலெக்சாண்டருடைய தந்தை பிலிப் மாசிடோனியாவின் மன்னராக இருந்தார். கிரீசின் வட பகுதியில் இருந்த சிறிய நாடுதான் மாசிடோனியா, பிலிப் சிறந்த போர் வீரர்களை உருவாக்கி எதென்சையும், ஸ்பார்ட்டாவையும் தன் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தார். கி.மு. 336 இல் பிலிப் சதிகாரர்களின் சதிக்கு பலியானார். தனது 20ஆவது வயதில் அலெக்சாண்டர் அரசரானார். இவர் தனது தந்தையிடம் போர் முறைகளின் நுணுக்கங்களை கற்றுத் தேர்ந்திருந்தார். சிறந்த அறிஞனான அரிஸ்டோட்டிலிடம் கல்வி கற்றார்.

பாரசீகருடைய பேரரசை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்ற தந்தையின் ஆசையை நிறைவேற்ற கி.மு. 334 இல் பாரசீகம் மீது அவர் படை எடுத்தார். கிரானிக்ஸ் நதிக்கரையில் பாரசீக படைகளோடு மோதி அலக்சாண்டர் வெற்றி பெற்றார். தொடர்ந்து எகிப்தை வெற்றி கொண்டார். நைல் நதிக்கரையில் “அலெக்சாண்டரியா” என்ற நகரத்தை அவர் உருவாக்கினார்.

தொடர்ந்து ஆசியா, ஆப்கானிஸ்தான், சாமர் கண்ட் தாஷ்கண்ட் பஞ்சாப் போன்ற பகுதிகளை தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தார். வெற்றி தந்த மகிழ்வினாலே என்னவோ அவரது போக்கில் மாற்றம் தெரிந்தது. பாரசீகத்தின் உடைகளை அணியவும் ஆடம்பரமாக வாழவும் தொடங்கினார். தமது வீரர்கள் ஆசியப் பெண்களை மணப்பதை ஊக்குவித்தார். கிழக்கையும் மேற்கையும் இணைக்க முயன்றார். இந்தியாவில் பஞ்சாப் மன்னரை எதிர்த்து நடந்த போர்தான் அலெக்சாண்டரின் கடைசிப் போர் 8 வருடம் தொடர் போர், தாய் நாட்டை விட்டு 11000 மைல் கடந்து வந்து போராடியதால் வீரர்கள் உற்சாகம் இழந்து இறந்ததோடு அவர்கள் அனைவரது எண்ணமும் தாய் நாடு செல்வதாகவே இருந்தது.

உறுதியான மன நிலை கொண்ட அலெக்சாண்டரால் கூட இவர்களது மனநிலையினை மாற்ற முடியவில்லை. எந்தப் போரிலும் தோல்வி கண்டிராத வீரர்கள் சிலர் களைப்பினால் வழியிலேயே உயிர் துறந்தனர். அலெக்சாண்டரையும் நோய் பீடித்தது, கி.மு. 323 ஜூன் 19இல் அலெக்சாண்டர் உயிர் பிரிந்தது. உலகின் மாபெரும் வீரனின் சகாப்தம் அத்தோடு முடிந்தது.

15.பெனிட்டோ அமில்கார் அன்டிரியா முசோலினி

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் என்றதும் பல சம்பவங்கள் எம் நினைவில் வரும். அவற்றுள் ஒன்று பாசிச மற்றும் நாசிச கொள்கைகளும் அவற்றின் கதாநாயகர்களாக விளங்கிய முசோலினி மற்றும் கிட்லர் போன்றோரும் ஆவர். இந்த வகையில் முசோலினி என்பவரது வரலாற்றுப் பதிவுகளில் இருந்து சில பகுதிகளை இங்கு தருகின்றோம்.

1883 யூலை 29 இல் இத்தாலியிலுள்ள பிரிடேப்பியோவின் போர்லி என்னும் ஊரில் பிறந்தவர் தான் முசோலினி எனப்படும் பெனிட்டோ அமில்கார் அன்டிரியா முசோலினி.

பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இவரின் தந்தையார் அலெக்சாண்ட்ரோ முசோலினி. இரும்புத் தொழிலாளி, தாயார் ரோசா முசோலினி ஓர் ஆசிரியை. குடும்பத்தில் மூத்த பிள்ளையாகப் பிறந்த இவருக்கு இரண்டு சகோதரர்கள்.

முசோலினி ஆரம்பக்கல்வியினை விடுதிப்பள்ளியில் மேற்கொண்ட பொழுது அங்கு செய்த குறும்புகள் காரணமாக அப்பள்ளியில் கல்வியைத் தொடர முடியாமல் போனது. இதனால் வேறொரு பள்ளியில் சிறப்பான முறையில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். பள்ளியில் இறுதி தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்ற இவர் அப்பள்ளியிலேயே ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார்.

இவர் பின்னர் இத்தாலி நாட்டு இராணுவத்தில் இணைந்து பணியாற்றினார். இவரது திறமைகள் மற்றும் சிறப்பான சேவை என்பவற்றின் காரணமாக 40க்கு மேற்பட்ட பதக்கங்களைப் பெற்றார். 1917 வரை இத்தாலிய இராணுவத்தில் இவர் பணியாற்றினார்.

முதலாம் உலகப் போரில் நேச நாட்டு படைப்பிரிவுக்காக பணிபுரிந்து நாடு திரும்பியவுடன் தன் சோசலிச கருத்துக்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். சோசலிசம் தோற்றுப் போன ஒன்று. ஆகையால் தன்னை கொடுரகணம் கொண்ட மனிதனாக மாற்றிக் கொண்டார். இப்படியிருந்தால் மட்டுமே இத்தாலியை அதன் பழைய நிலைக்கு நிமிர்த்த முடியும் என நம்பினார். சோசலிசம் இறந்து போன ஒன்று. அவற்றால் நாட்டுக்கு பயன் இல்லை என்பதை அறிவித்தார்.

பாசிசம் வகுப்பு வாதத்தையும், வகுப்பு வாதக் கலவரத்தையும் எதிர்த்தது. பாசிசம் தேசியவாதிகளின் உரிமைகளை நிறைவேற்றவும் அவர்களின் பங்கினால் தேசத்தை ஒருங்கிணைத்து இத்தாலியை அதன் பழைய நிலைக்கு உயர்த்தவும் உதவியது. பிரபுக்களையும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரையும் இணைக்கும் பாலமாக பாசிசம் பயன்பட்டது. இதன் மூலம் ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட புரட்சியினை இத்தாலியுள் நுழைய விடாமல் தடுத்தது. தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு முசோலினி எதிரியல்ல என்றாலும் பாசிசக் கொள்கைக்கு எதிராக யார் செயற்படுவதையும் பாசிஸ்டுகள் தடுத்தனர். இதன் கொள்கை விளக்க அறிவிப்பான பாசிசப் போராட்ட அறிக்கை யூன் 1919 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

இவர் 1912 ஆம் ஆண்டு இத்தாலிய சோசலிசக் கட்சியின் தேசிய இயக்குனராக இருந்த போது முதலாவது உலகப் போரில் இராணுவ தலையீட்டுக்கு நடு நிலைமை வகிக்கத் தவறினார் எனக் கூறி இக்கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். இந்நிலையில் முசோலினியின் கருத்துக்கள் சோசலிசத்தை எதிர்த்து தேசிய வாதத்தை மையப்படுத்துவனவாய் அமைந்தன. இதுவே பாசிசத்தை நிறுவ காரணமானது. முசோலினியும் அவரது ஆதரவாளர்களும் சர்வாதிகார போக்கை கடைப்பிடித்து சர்வாதிகார அரசொன்றை நிறுவினர்.

முசோலினியின் பாசிசக் கொள்கையில் அதிக பற்றுக் கொண்ட முசோலினியின் நம்பிக்கைக்குரிய டினோ கிராண்டி என்பவர் இராணுவத்தில் ஓய்வு பெற்றவர்களிடம் பரப்புரை செய்து அவர்களை ஒன்று திரட்டி கருஞ்சேனை என்ற தனி இராணுவப் பிரிவை உருவாக்கினார். இந்த கருஞ்சேனைப் படையினர் கம்பனிசுவாதிகளையும், பொதுவுடமைவாதிகளையும் மற்றும் குழப்பவாதிகளையும் அடக்கும் பணியினை மேற்கொண்டனர். இரண்டு ஆண்டுகளில் பாசிஸ்டுகளின் எண்ணிக்கை கணிசமாக அதிகரித்தது. இது தேசிய பாசிசக் கட்சியாக ரோமில் உருவெடுத்தது.

1921 இல் தேர்தலில் முசோலினி முதன் முறையாக இத்தாலி கீழ்ச் சபை பாராளுமன்றக்குழு தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். முசோலினியின் சர்வாதிகார அரசு 1943 வரை நிலைத்திருந்தது. 1943 செப்டம்பர் 23 முதல் 1945 ஏப்ரல் 25 வரை அதாவது மரணமடையும் வரை இத்தாலிய குடியரசின் தலைவராக பதவி வகித்தார். 1939 செப்டம்பர் 1 திகதி ஜேர்மன் போலந்து மீது படையெடுத்தது. இதனால் பிரான்ஸ் மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியம் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு அறைகூவல் விட்டது. 1940 யூன் 10இல் பிரான்ஸின் வீழ்சியைத் தொடர்ந்து முசோலினி போரில் நுழைந்தார். 1941 இல் தனது நாட்டுப் படைகளை போரில் பங்கேற்கச் செய்தார். கூட்டணிப் படைகள் 1943 யூலை 24 இல் சிசிலி மீது தாக்குதல் நடத்தியது. இதனால் முசோலினி பாசிச கிராண்ட் கவுன்சிலால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1943 செப்டம்பர் 12 இல் ஜேர்மன் சிறப்புப் படைகளால் சிறையிலிருந்து மீட்கப்பட்டார்.

முசோலினியின் வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது பல எதிர்ப்புக்கள் தோன்றியுள்ளன. சிறு எதிர்ப்புகளுக்கு ஆரம்பத்திலே முற்றுப்புள்ளி வைத்து விடுவார். இருந்த போதிலும் 1926 ஏப்ரல் 7 திகதி வையலட் ஜிப்சன் துப்பாக்கியால் சுட்டதில் அவர் மூக்கில் காயம் ஏற்பட்டது. பின் 1926 அக்டோபர் 31இல் ஐரிஷ் பெண்ணும் அவர் மகனும் சுட்டதில் தப்பித்துக் கொண்டார். 15 வயதுடைய ஆன்டியோ ஜாம்போனி சுட முற்பட்ட போது பிடிபட்டு அங்கேயே மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. ரோமிலும் அவரை கொல்ல இரு கலகக்காரர்கள் முயன்றனர். முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டு இருவரும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

புரட்சிப்படைகளுடனான போரில் தோல்வியடைந்த முசோலினி அவர் காதலியான கிளாரா பெட்டாசியுடன் இத்தாலியில் இருந்து சுவிஸ்க்கு செல்ல முற்பட்டார். 1945 ஏப்ரல் 26 அன்று கோமா ஆற்றின் கரையில் கியாசோ எல்லையை கடக்க முயற்சித்த பொழுது புரட்சிப்படைகள் அவர்களைச் சுற்றிவளைத்து சுட்டுக் கொலை செய்தனர். இதனால் உலகையே ஆட்டிப் படைத்த ஒரு வீரனின் வாழ்க்கை முடிந்தது.
